

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Izhaja vsak četrtek.
Cena: Letno Din 32.—,
polletno Din 16.—, četr-
letno Din 8.—, inozemstvo
Din 64.—

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5

Telefon Interurban 115

Cena inseratom: cela
stran Din 1400.—, pol stra-
ni Din 700.—, četri strani
Din 350.—, Mali oglasi be-
seda Din 1.—, stalnim popust

Mir ljudem, ki so blage volje!

Bilo je v noči pred božičnim praznikom 1811. Cesar Napoleon Veliki je sedel pri svoji mizi v kraljevskem gradu v Parizu. Pred njim so ležali razni zemljevidi. Skrbno jih je preučeval, da bi našel najpripravnější pot po kopnem preko Perzije v Indijo. Namen njegov je bil zrevolucionirati Indijo, jo odtrgati od Anglije in tako Angleže, njegove najhujše sovražnike, najobčutnejše kaznovati. Ena velika ovira pa je bila, ki mu je stala na potu: neizmerna Rusija. Pa, kaj?! Tudi to ogromno zemljo hoče ukrotiti, podvreči svoji oblasti ter rusko vojsko uporabiti pri svojem sovražnem navalu na Indijo.

Napoleon in blagovest miru.

Pred njegovimi očmi migljajo svetle podobe najlepše bodočnosti. Od 20. marca ima sina, ki bo dedič njegove slave in njegove moči. Sijaj zadovoljnosti se mu razlije po obrazu, ko se spomni na svojega sinčka, ležečega v kraljevski postelji v sosedni sobi. Naenkrat zazvonijo zvonovi po vseh pariških cerkvah. Slovesni so njihovi glasovi in milobni obenem, saj oznanjajo rojstvo onega Deteta, ki po svojem rojstvu ni bilo položeno v kraljevsko postelj, marveč v jaslice v hlevu, pa je Kralj vseh kraljev in Zveličar vseh ljudi. Milina svete noči se za hip poloti Napoleonovega srca. Mir ljudem! Kolikokrat je kot otrok težko čakal svete noči, v kateri se je razlegal ta angelski spev. Spomnil se je siromašnosti svojih detinskih let, ko je na sveto noč prisostoval božični sv. maši, ki jo je v mestu Ajaccio na otoku Korziki daroval njegov stric. Ko je siromašna družina prišla iz cerkve, je skrbna mati blaženim otrokom razdelila skromne, pa vendar osrečujoče darove.

Na zemlji mir ljudem! Napoleon ob zvokih te angelske pesmi, ki mu jo prinašajo na uho božični zvonovi, zmaje z glavo. Milina in toplina mu izgine iz srca. Ni treba miru, boja je treba! Podjarmiti naprej Rusijo, potem pa dalje in dalje na potu do cilja: svetovnega cesarstva. Njegov sinček ima že v zibelki naslov: kralj Rima. Že v zibelki mu je večno mesto Rim poklonjeno v dar, potem bodo sledila druga mesta, druge dežele, drugi narodi.

Pa se je Napoleon zmotil s svojim premišljevanjem v božični noči leta 1811. Njegova armada je na ogromnih sneženih poljanah Rusije propadla. Evropski narodi so se nato vzdignili ter otresli s sebe Napoleonov jarem. Silni cesar je bil naposled pregnan na samotni otok sv. Helene. Tamkaj stoji samotna vrba ter kaže kraj, kjer je Napoleon I., tako nemiren v življenju, našel mir. Njegov sin je kmalu po smrti svojega očeta kašljajoč stopal po parku v Schönbrunn na Dunaju ter je umrl v prognanstvu, star komaj 26 let. Oče je osvojil celo vrsto dežel, sin pa ni mogel niti ene imenovati svoje.

Mir največja blagodat.

Na zemlji mir ljudem, ki so blage volje! Ta angelski spev božične noči oznanja največjo blagodat, ki jo more nebo nakloniti svetu. Določuje pa tudi pogoj, neizogibni pogoj tega miru: blagost volje. Kjer ni blage volje, tudi miru, pravega in trajnega miru biti ne more.

Današnji svet hrepeni po miru. Grozote svetovne vojne in vse njene težke posledice so ga uverile, da je vojna strahovita pošast. Svet se te pošasti boji, bojijo se je narodi, bojijo se je države. Voditelji narodov ne pustijo v nemar nobene prilike, da ne bi dali izraza svojemu najpogljnejšemu miroljubju. Največja mednarodna organizacija, ki jo je kdaj videl svet, Društvo narodov, ima prvi in glavni namen, da ohrani in utrdi mir med narodi in državami s tem, da hoče preprečiti vsako vojno. Svet tega Društva, ki je zbroval drugi teden meseca decembra v švicarskem mestu Luganu, je zopet pred celim svetom posvedočil neomajno voljo te največje mednarodne organizacije za mir na svetu. Vzporedno z nameni in naporu Društva narodov gredo stremljenja Zedinjenih držav Severne Amerike, ki so našla svoj izraz ter dosegla svoj delni cilj v Kellogovi pogodbi, imenovani po Kellogu, zunanjem ministru Zedinjenih držav. V letošnjem poletju je bila ta pogodba podpisana in v njej so se države obvezale, da obsojajo vojno kot sredstvo narodne politike ter da se ne bodo nikdar poslužile napadalne vojne.

Koliko poskusov, koliko naporov za ohranitev in utrditev miru! Kogar ni mogel uveriti angelski spev božične noči o tem, kakšna blagodat je mir, njega mora o tem prepričati hrepenenje in prizadevanje današnjega sveta, ljudi, narodov in držav sedanjega časa. Mir je blaženost, ki je vsled tega tako težko dosegljiva, ker manjka njen predpogoj: blagost volje. Mir ljudem, ki so blage volje!

Ker ni bilo blagosti volje, ker je bilo toliko sebičnosti in pohlepnosti in iz obeh izviračo krivičnosti, je gorje svetovne vojne prišlo nad človeštvo. Kakor čistilni ogenj bi moralo biti to gorje ter posamezne narode očistiti hudobne volje, duha nepravčnosti in nasilnosti. Pa so ti dobrodejni nasledki pri nekaterih narodih, to je pri njihovih voditeljih, izostali, utrdilo pa se je ter ojačilo to, kar ogroža mir v bodočnosti.

Italijanski fašizem ovira miru.

Italijanski fašizem je primer za to. Bistvo njegovo je nasilnost, ki gazi v prah vse pravice drugih. Žrtve te nasilnosti so naši bratje, Slovenci in Hrvati, v Italiji. Njihova usoda je taka, da kriči do nebes. Ne popisno je duševno trpljenje naših bratov, ki omahujejo proti grobu. Duh nasilnosti obvladuje tudi zunanjo politiko fašistične Italije. Mussolini je 7. decembra na poslednji seji političnega italijanskega parlamenta, ki ga je razpustil, imel govor, v katerem se je norčeval iz »vzvišene« Kellogove pogodbe in drugih pogodb, ki služijo miru, ter iz splošnega prizadevanja za mir. Govorjenje o miru je za njega dokaz, da se bliža vihar. »Mi moramo biti pripravljeni«, je rekel Mussolini. »Nihče od vas se torej ne bo čudil in nihče v narodu se ne more čuditi, če bom od naroda zahteval največje napore sil, da se Italija na suhem, na morju in v zraku spopolni do najvišje možnosti. Razlika fašistične zunanje politike nasproti prejšnji je v tem, da je doba valčnih plesov za narod končana. Mi se ne bližamo lahkim časom, pač pa bodo v bodočnosti težki časi. Za nas še ni prišel trenutek, da bi se mogli podati k miru. Mi moramo korakati dalje.«

To je duh, v katerem vodi Mussolini zunanjo politiko Italije. Ram-

say Mac Donald, voditelj angleške delavske stranke in bivši angleški ministrski predsednik, je že lansko leto o tej politiki izrazil svojo sodbo v temi besedami: »Prezirljivo nastopanje Mussolinija napram Društvu narodov je splošno znano, ker je on svoje mnenje v tem oziru že dostikrat izjavil. Zunanjo politiko vodi Mussolini popolnoma v duhu imperializma (osvajanja) in pri tem ne misli niti na predpise Društva narodov, niti na njegovo organizacijo, ako svoje oči obrača na Balkan, ali proti Mali Aziji, ali proti Tunisu. Jutri bi začel vojno s kakšnim svojim sosedom, če bi to bilo v skladu z njegovimi nameni, in čez sodbo sveta bi dlesknil s prstom.«

V italijanskem fašizmu ni blagosti volje in zato ni v njem ne smisla ne volje za mir. Angelski spev božične noči ne najde odmeva v teh krogih, kojih mladina pozdravlja svojega vrhovnega fašističnega vojvodo z bodalom v dvignjeni desnici.

Notranji mir v državi.

Mir je največje dobro ne samo v razmerju med posameznimi državami, marveč tudi v odnosajih med državljani iste države. Notranji mir v državi je velika dobrina, od katere

je odvisen ves napredek v državi v gmotnem in duševnem oziru. Kjer so spori in borbe med posameznimi stanoviti ali narodi države, tamkaj se sile države in naroda ne uporabljajo za napredek narodnega gospodarstva, niti ne za pospeševanje prosvete in kulture med narodom.

Mir v naši državi je skaljen. Glavni kalilci miru so tisti, ki so povzročili z vidovdansko ustavo sedanjo notranjo državno ureditev, s katero so sedaj nezadovoljni in katero proglašajo kot glavni vir nezadovoljstva in nemira v državi. V teh ljudeh ni blage volje, v njih prevladuje zla volja, ki jo vodi in podpihuje sebičnost in koristoljublje. S takšnimi ljudmi je mir nemogoč, ker jim manjka neobhodno potrebni predpogoji: blagost volje. Vsi pa, ki so blage volje, bodo delali na to, da se duhovi v naši državi pomirijo ter da se odpravijo vzroki temu, kar se navadno imenuje hrvaško-srbski spor. Delo za medsebojni sporazum je delo v službi miru, in to delo vrši naša stranka: stranka slovenskega ljudstva. Slovensko ljudstvo je po svojem bistvu docela miroljubno in zato smo mi poklicani, da smo v naši državi glavni oznanilci blagovesti božične noči: »Na zemlji mir ljudem, ki so blage volje!«

svojo stranko. V koliko bo uspel, pokaže bližnja bodočnost.

Ves trud zastoj. Trumbič je šel v London, da bi Angleže pridobil za boj proti vladi. Kaj si mislijo ti ljudje iz Zagreba, da se celi svet samo okrog njih vrti in da Angleži nimajo drugih skrbi, kakor reševati hrvaško vprašanje. Angleški listi so priobčili Trumbičeve članke, ki jih ljudje niso brali, in Trumbič, ki ni prišel v stik z oficijelno Angleško, gre lahko domov — praznih rok.

Zmagalo je naše načelo v šolskem zakonu. Za šolski zakon je še vedno velika borba. Zmagalo pa je že naše načelo, da verouk učijo duhovniki. Le v slučaju, da duhovnika ni, tedaj ga uči učitelj. Tudi v borbi za kar največje pravice šolskih odborov upamo, da bo zmagalo znano stališče SLS.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Morilec! Lepše ne moremo reči italijanskim fašistom, ki so te dni izbrali novo žrtev, ravnatelja katoliške tiskarne dr. Kralja ter ga za dobo 5 let — spravili na varno. Mi vemo, kaj se to pravi, posebno še, ker so izbrali za tisti kraj — Sardinijo, ki je italijanska Sibirija. Sedaj se hočejo polastiti tiskarne. Vsega se lahko pri lastijo, duše slovenskega naroda pa si ne bodo!

Nepopoljšljivi Madžari! To so vam čudni sosede. Sladkih besed o miroljubnosti so polni, a na tihem vtihotapljuje vojno orožje, kjerkoli in kakorkoli ga morejo. Pretekli teden so nalagali na Dunaju eno ladijo sodov. Pri nalaganju se je en sod pokvaril in iz soda so pogledale — strojne pu-

ške. No, če ne bodo bolj pametni, jih bo treba pa zmodrovati z novim zločinom.

V Rumuniji — samo ena stranka. Tako bi lahko trdili po preteklih volitvah. Maniu je zmagal na celi črti, saj je vsega skupaj od 350 poslancev — le 18 za opozicijo, drugo pa je vse v vladi. Teh 18 ne pomeni na videz ničesar, gre le zato, kako je organiziran kapital. Kajti ta zmaga je zmaga proti kapitalistom, graščakom i. t. d. Volitve so se sicer vršile svobodno, toda nasilje je prišlo od spodaj, od naroda, ki je na mnogih krajih svoje izkoriščevalce, graščake, gostilničarje, trgovce in advokate, krat komalo pregnal. Prav pa bi bilo, če bi Maniu ne krenil preveč na levo.

Ni prijetno biti predsednik Amerike, to je Hoover kmalu izkusil. Postal se je na pot v Južno Ameriko, 1500 policistov ga je stražilo, in vendar so si anarhisti še drznili pripraviti nanj atentat, ki pa se ni posrečil.

Južna Amerika v vojni! Dve državi Južne Amerike, Bolivija in Paragvaj, sta prišli v spor in se na mejah vršijo prvi spopadi. Severna Amerika je poskušala posredovati, vendar ni upati na mir. Tako se bo v novem svetu, odkoder smo stalno upali, da bo zmagalo načelo miru, to načelo najpreje poteptano.

Manjšinsko vprašanje pred Društvom narodov. V mestu Lugano zboruje Društvo narodov. Zastopnik Poljske Zaleski je ostro napadel nemško manjšino v Šleziji ter ji očital veleizdajo. Stresemann, zastopnik Nemčije, je nato obširno odgovoril, konečno pa stavil predlog, da se naj aprila meseca 1929 vrši seja Društva narodov, ki se naj peča le z vprašanjem narodnih manjšin v posameznih državah.

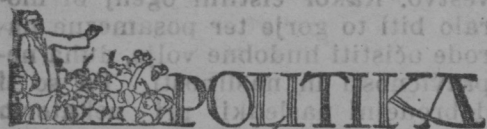
Poročila SLS.

Občni zbori krajevnih organizacij SLS! One krajevne organizacije SLS, ki dne 16. t. m. še niso imele občnega zbora, naj ga gotovo skličejo za nedeljo, dne 23. decembra. — Tajništvo SLS v Mariboru.

Krčevina-Lajtersberg. Prihodnjo nedeljo, dne 23. t. m., bo v gostilni g. Prah občni zbor krajevnih organizacij SLS za obe občini. Ob enem bode narodni poslanec Franjo Žebot poročal o političnem položaju, a eden oblastni poslanec o oblastni skupščini. Začetek točno ob 9. uri predpoldne.

Občni zbor krajevnih organizacij SLS na Vurbergu. V nedeljo, dne 23. t. m., po pozni sv. maši se vrši v stari šoli redni občni zbor krajevnih organizacij SLS. Povabljeni vsi somišljeniki! — Odbor.

Okrajna organizacija SLS v Slov. Gradcu priredi v nedeljo, dne 30. t. m., ob 9. uri predpoldne v dvorani Goll v Slovenjgradcu shod, na katerem nastopita gg. narodna poslanca Vladimir Pušenjak in Fran Žebot ter oblastni poslanci.

V NAŠI DRŽAVI.

Praznovanje rojstva našega kralja Aleksandra se je pretekli pondeljek obhajalo po vsej državi zelo slovesno. Da Zagreb tudi ob tej priliki ni sodeloval, je jasno. V Zagrebu vlada ne razum in ne hrvaški narod, ampak Vlaška ulica, to so ljudje, ki jim je samo za nemire in škandale.

Preureditev države na tri pokrajine, Srbijo, Hrvaško in Slovenijo, se vedno bolj povdarja. Zanimivo je, da oni, ki bi imeli na tem največji interes, to so Hrvatje, govorijo, da so to le fantazije. Zanimivo pa je tudi to, da slovenski liberalci, radičevci kot demokrati, nočejo slišati o samostojni Sloveniji ter na tihem delujejo na to, da bi se pri preureditvi države Slovenija priklonila Hrvaški. Na ta način upajo še ohraniti kaj vpliva v Sloveniji.

Kaj hoče Davidovič? Davidovič je izrazit idealist, človek, ki misli, da je vsak tako pošten, kakor bi moral biti. Zato se da vplivati od ljudi, ki pa imajo slabe namene. Pod tem vplivom se razburja za stvari, za katere se preje ni več razburjal. Tako je polkovnik Naumovič postal vršilec dolžnosti velikega župana v Skoplju, a Davidovič je bil zadovoljen. Zdaj se je v Zagrebu pokazala potreba, da je odločen in neodvisen mož vršilec dolžnosti velikega župana, pa je Davidovič tako vzkipeł. Potom Davidoviča, ki sam ne ve, kaj hoče, hočejo drugi izzvati krizo vlade, ali da vsaj dobijo nekake koncesije za

Shod SLS na Vuzenici bo v nedeljo, dne 23. t. m. po sv. maši v gostilni Lobenwein. Poroča narodni poslanec Vlad. Pašenjak in drugi. Ob enem bo občni zbor krajevne organizacije SLS. Pridite v obilnem številu!

Pristaše SLS v Mariboru vabimo, da se v soboto, dne 22. t. m., ob sedmih zvečer udeležijo zborovanja SLS v dvorani Gospodarske banke. Govorijo: dr. Leskovar, dr. Jerovšek, dr. Juvan in poslanec Žebot.

Krajevna organizacija SLS pri Sv. Petru niže Maribora sklicuje za nedeljo, dne 23. t. m., popoldne po večernicah ob štirih, v gostilni gospoda Sande svoj redni občni zbor.

Shod SLS v Spodnji Polskavi. V nedeljo, dne 23. t. m., po rani sv. maši se vrši v posojilnici shod SLS. Na zborovanju govori narodni poslanec Falež.

Shodi SLS v ptujskem okraju. Na Štefanovo po rani sv. maši pri Sv. Lovrencu v Slov. gor.; v nedeljo, dne 30. t. m., po rani sv. maši pri Sv. Urbanu pri Ptuj. Na obeh shodih poročajo: narodni poslanec Vesenjak o delovanju narodne skupščine, o novih zakonih in o državnem proračunu, oblastni poslanci pa o delu oblastne skupščine. Somišljeniki, pridite!

Shod SLS na Ponikvi ob juž. žel. Na praznik sv. Štefana se vrši pri nas po rani službi božji v prostorih gospoda Oslaka javen shod SLS, na katerem poročajo gg. narodni poslanci: Ivan Vesenjak, Fr. Žebot in Jakob Vrečko in oblastni poslanec gospod Ivan Turk. Zborovalci iz domače župnije, kakor tudi iz sosednjih krajev, se vabijo, da se udeležijo shoda v prav obilnem številu!

Občni zbor krajevne organizacije SLS v Ormožu se vrši v nedeljo, dne 23. decembra 1928, po rani sv. maši (okrog pol devetih) v mali dvorani Društvenega doma.

Krajevna organizacija SLS v Laškem ima v nedeljo, dne 30. t. m., po ranem sv. opravi ob 8. uri svoj letošnji občni zbor. Na tem občnem zboru bo podal poročilo oblastni poslanec g. M. Deželak.

Shod SLS pri Sv. Lenartu nad Laškim. V nedeljo, dne 23. t. m., po službi božji ob pol 12. uri se vrši shod SLS pri Sv. Lenartu nad Laškim v gostilni »pri Lipi« g. Deželaka. Govorijo g. dr. Godnič iz Laškega in obl. poslanec g. Deželak. Ob enem ima krajevna organizacija SLS svoj občni zbor in volitev ožjega in širšega odbora. Prijatelji in somišljeniki so vabljeni!

Sode vseh velikosti ima vedno v zalogi po najnižjih cenah Fran Replič, sodarsko podjetje, Ljubljana, Trnovo. — Pomočnike sprejme v stalno delo. 991

40 hl jako dobrega jabolčnika prodaja Vinko Hrastnik, Št. Ilj pri Velenju. 1511

Hrast Ia in Ila, hrastove prage (švelarje) kupujem stalno po vagonih. Prejemam tudi manjše partije. Izplačilo takoj. Prima orehov in javorjev les rabim. Ponudite eksportni lesni trgovini Joško Založnik, Zibika-Pristava. 1512

Agitatorjem in naročnikom!

1. Onim agitatorjem, ki smo jim svoj čas osebno pisali, smo te dni poslali nagrade, tudi izžrebane. Dobili so: I. B., Kostrivnica — I. G., Sv. Jakob — H. K., Okoslavci — H. J., Št. Andraž — H. F., Sv. Boltenk — J. T., Muta — J. T., Kokarje — H. Z., Buče — M. V., Buče — H. K., Strmec — K. B., Žlavor — Nagrade smo te dni razposlali in upamo, da jih prejmejo pred Božičem.

2. V posamezne okraje smo razposlali na župne urade in sicer samo na župne urade, obljubljene slike. Tam jih prizadeti dobijo. Pri nekaterih poštah morda nismo prav zadeli, kar se naj nam oprostí, dobijo pač le nekoliko pozneje.

3. V bodoče dajemo ugodnosti in nagrade kot smo v zadnjem »Gospodarju« objavili. Kdor pridobi enega novega naročnika, ki je plačal za celo leto, ali dva polletna, dobi žepni koledar v lepi obliki notesa kot nagrado.

★

Za nedeljo.

Danes izostane pod tem zaglavjem običajni članek in to zaradi tega, ker smo priložili vsaki številki novi list »Nedeljo«.

Ta list je namenjen pred vsem za vse večje kraje naše škofije, vendar bo gotovo tudi mnogim na deželi ugajal.

»Nedelja« izhaja vsak petek, tako da jo imajo v nedeljo lahko vsi že v rokah. Stane letno 24 Din, polletno 12 Din in mesečno 2 Din. Posamezna številka 1 Din. Naročajte jo ustmeno ali pismeno pri Upravi »Nedelje« v Mariboru, Sodna ulica 14/II, ali pa potem domačega župnega urada. — Novi naročniki bodo dobili še vse dosedanje številke, dokler traja zaloga.

NOVICE

Cent. naročnikom in čitateljem »Slov. Gospodarja« želita uredništvo in uprava vesele božične praznike in blagoslovljeno Novo leto!

Cent. naročnike prosimo, da čimprej poravnajo naročnino za »Slov. Gospodarja«! V drugi polovici januarja se bo vsem tistim ustavil list, ki niso vsaj deloma plačali naročnine za leto 1929. Položnice smo že priložili. Kdor je star naročnik, naj napiše zgoraj na položnico »star«, kdor pa je nov naročnik, pa »nov«. »Slov. Gospodarja« stane za celo leto 32 Din, za pol leta 16 Din in za četrt leta 9 Din. — Uprava »Slov. Gospodarja«.

Slike kot priloga »Slovenskemu Gospodarju« došle za to številko prepozno. Priložili jih bomo prihodnji številki!

Božični pozdravi naših fantov vojakov, orožnikov in finančnih stražnikov. Na naslov »Slov. Gospodarja« so poslali naši vrli fantje vojaki, o-

rožniki in finančni stražniki toliko božičnih pozdravov in novoletnih voščil, da je nemogoče objaviti vsa imena. Pozdravi so iz vseh garnizij južnih krajev. Uredništvo in uprava našega lista se zahvaljujeta za častitke in želita tudi našim slovenskim fantom na jugu prav vesele božične praznike, srečno Novo leto in kmalu na svidenje v lepi Sloveniji!

VI. gospod župnik Karol Arlič — umrl. Umrl je v Dobrni pri Celju po dolgi mučni bolezni tamkajšnji župnik gospod Karol Arlič. Pokojni je bil rojen leta 1890 v Št. Janžu na Vinski gori, v mašnika je bil posvečen dne 22. julija 1915. Kaplanoval je v Št. Juriju ob južni žel., pri Sv. Magdaleni v Mariboru in v Brežicah. Nekaj časa je bil tudi urednik našega »Slovenskega Gospodarja«. Dne 1. aprila 1927 je bil umeščen kot župnik na Dobrni. Rajni je bil blaga duhovniška duša, ki si je znal osvojiti srca vseh, med katerimi je deloval kot dušni pastir. Ostani mu ohranjen častni spomin med vsemi, ki so ga poznali! — Pogreb dobrnskega župnika se je vršil v nedeljo, dne 16. t. m. popoldne. Poleg velikanskega števila ljudstva dveh župnij, dobrnske in sosedne rojstne šentjanške župnije, so se zbrali, da spremijo na zadnji poti svojega blagega tovariša njegovi kolegi in duhovni sobratje. Poslovilne besede v cerkvi in na grobu je govoril dekan gospod Toman iz Vojnika, spreved pa je vodil opat celjski g. Jurak. Vseh duhovnikov je bilo na pogrebu 26, med njimi tudi oblastni odbornik g. Marko Kranjc. Pri župnišču in na grobu je zapel žalostinko domači pevski zbor pod vodstvom g. Schmidta. Na grobu so mu tudi njegovi rojaki, zbor mladih fantov iz Št. Janža, zapeli v slovo. Požarna bramba je vršila rediteljstvo in imela častno stražo ob rakvi. Težko je bilo slovo vseh od tako priljubljenega gospoda župnika. Dragi Karol, na svidenje nad zvezdami!

Umrl je v Gradcu dne 13. t. m. pri usmiljenih bratih gosp. Karol Muršec, gostilničar iz Št. Ilja v Slov. gor. Pogreb se je vršil v Gradcu v soboto, dne 15. t. m. Rajni je bil v oni težki dobi, ko se je bila težka borba za naš Št. Ilj, v mladeniških vrstah in je pridno sodeloval skozi mnogo let v vrstah naših borcev. Svetila mu večna luč!

Umrta je Marija Cafuta, hišna posestnica v Grušovi, župnija Sv. Peter pri Mariboru, v starosti 77 let. Pogreb je bil 12. t. m. ob veliki udeležbi, dokaz, kako je bila rajna priljubljena pri bližnjih in daljnih sosedih. Bila je blaga žena in dobra krščanska mati. N. v m. p.!

Tat monštrance pod ključem! Mariborska policija je vtaknila pod ključ 27letnega Ivana Magerle. Magerle je pred dnevi vlomil v cerkev v Slov. Bistrici, iz katere je odnesel del monštrance in dva vrčka za blagoslovljeno olje. Med vlomom je nastal požar pri posestniku Juhartu. Sumijo, da je ogenj podtaknil Magerle, da bi laže opravil svoj posel v

cerkvi. Magerle je najbrže tudi vlomil v cerkev v Celju in Teharjih.

Drzen vlom v župnišću na Polenšaku. Vlomljeno je bilo v župnišče na Polenšaku. Vlomilci so si od sosed, posestnika Šegula prinesli — nazaj pa ne zanesli — novo žrd, s katero so izdrli železne križe v oknu in tako zlezli skozi odprtino v pisarno. Tam so vlomili v omaro, v kateri je cerkvena blagajna, in odnesli okoli 5000 Din cerkvenega denarja, potem pa zopet tiho odšli skozi odprtino v oknu. Da so vlomilci domačini, je jasno. Seveda bi trebalo malo preiskave pri nekaterih sumljivih elementih. Sicer pa vsa poštena polenska javnost želi, da se pride na sled tej roparsko-vlomilski bandi.

Smrt ugledne žene. V Celju je umrla gospa Neža Levstik, soproga oblastnega poslanca, vpokojenega učitelja in po celi Sloveniji znanega sadjarskega strokovnjaka g. Miloša Levstik. Ugledna žena in dobra mati, počivaj v miru, žalujoči rodbini Levstik naše iskreno sožalje!

PREČ. ŽUPNIM URADOM!

Danes prav na kratko ponovimo:

1. Blagovolite čimprej naročiti spovedne listke, da jih skupaj tiskamo.

2. Blagovolite nam poslati definitivno naročilo za sveče. Mnogi župni uradi nam še niso vrnili vprašalnih pol v tej zadevi. Uljudno prosimo izjave, da vemo za približno zalogo. Prepričani smo, da bodo vsi gg. župniki uvideli, kako pravilno je, da se v tej zadevi osamosvojimo, da dobijo zanesljivo dobro blago, dobiček pa, ki bi ga sicer kasirali prekupeci, gre za novo bogoslovje.

3. Kakor smo svoj čas prosili, tako sedaj ponavljamo: Na nekatere župne urade smo poslali slike kot posebne nagrade. Morda smo se kje zmotili. Prosimo za oprostitev in uslugo, da se slika odda na pravi župni urad.

Glasnik presv. Srca Jezusovega, — glasilo Apostolstva molitve za slov. kraje in častilcev presv. Srca. Pravkar je izšla prva številka Glasnika za leto 1929 v zopet nekoliko povečanem obsegu, z bogato vsebino in zanimivimi slikami. Nekdanji jezuitski kolegij Maria Laach (sedaj benediktinska opatija) je dovolil Glasniku ponatisniti več lepih slik, ki jih bo prinašal prihodnje leto. Januarska številka ima še krasno umetniško sliko (izdelano v istem samostanu), ki jo lahko denete v okvir, in koledar za leto 1929 v dveh barvah. Kdor še ni naročen na Glasnik, naj ga naroči čimprej. Celoletna naročnina znaša samo 15 Din. Naroča se pri upravi Glasnika presv. Srca Jez., Ljubljana, Zrinjskega cesta 9.

Svarilo pred nakupom Icarrette fotografičnega aparata za film 6×6, ki mi je izginil z nahrbtnikom vred iz železniškega voza na gl. kolodvoru v Mariboru. Ker je bilo v nahrbtniku mnogo stvari, ki nimajo za najditelja nikake vrednosti, pozivljam istega, naj mi jih vrne. Brunon Rötter, Maribor, Krekova ulica 5/I.

NAŠA DRUŠTVA

Krčevina pri Mariboru. Kat. izobraževalno društvo v Krčevini pri Mariboru priredi v nedeljo, dne 23. decembra, ob dveh popoldne božičnico in obdarovanje revnih otrok s primerno igro. Godba Kat. Omladine. K obilni udeležbi vabi — odbor.

Sv. Lenart v Slov. gor. Orlovski odsek priredi na Štefanovo popoldne po večernicah brez vsake zakasnitve božičnico Orličev, Orličic v dvorani Narodnega doma. Na sporedu je igra »Beraška zgodba«, obdaritev Orličev in Orličic. Vsi prijatelji orlovstva, zlasti pa stariši in otroci, uljudno vabljeni! Vstopnina prosta. Bog živi!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Na Štefanovo po večernicah gostujejo na našem odru sosedje Antonjevčani s krasno spevoigro »Mala pevka« in nastopijo tudi s pevskega točkami. Orlovski odsek vabi domačine in sosedje k najobilnejši udeležbi. Nikomur ne bo žal, ker bo prireditev vse zadovoljila!

Velika Nedelja. Tukajšnje bralno društvo »Mir« vprizori na Štefanovo popoldne po večernicah v društveni dvorani Meškovo igro »Mati«.

Sv. Barbara v Haložah. Tukajšnje izobraževalno društvo priredi na Štefanovo po večernicah ob treh popoldne predstavo Finžgarjeve igre »Veriga« v treh dejanjih.

Sv. Marjeta niže Ptuja. Orlovski odsek vprizori na Štefanovo po večernicah v Slomškovem domu igro štiridejanko »Rešitelj«.

Spuhlja. Kat. izobraževalno društvo Spuhlja vprizori krasno igro »Svoje glava Minka«, šaloigra v štirih dejanjih pri gospodu Tomažu Šampri ob treh popoldan. Zato vsi fantje, dekleta, pridite vsi, da se skupno razveselimo ter proslavimo sv. Štefana. Prijatelji smeja vsi dobro došli!

Ljutomer. Prosvetno društvo uljudno vabi cenjeno občinstvo na društveno tombolo, ki se vrši v Katoliškem domu v nedeljo, dne 30. t. m., ob štirih popoldne. Vesele praznike in na svidenje!

Ponikva ob južni žel. Kat. prosvetno društvo priredi dne 26. in ponovi dne 30. dec. 1928 ob treh popoldne v noši šoli Govčkarjevo igro v petih djanjih »Deseti brate«. Ker je igra zelo zanimiva in nudi obilo zabave, zato domačini in sosedje vabljeni v obilnem številu!

Vojnik. Pevski odsek Kat. slovenskega izobraževalnega društva priredi na Štefanovo popoldne ob treh igro »Kovačev študent«.

Polzela. Ljudski oder priredi na Štefanovo v dvorani g. Cimpermana dve igri in sicer: »Fernando, strah Asturije« v treh dejanjih in »Rdeči nosovi«, šaloigra v enem dejanju. Začetek ob treh popoldne. Vsi prijatelji lepe igre uljudno vabljeni!

Št. Vid pri Planini. Na Štefanovo dne 26. t. m., vprizori tukajšnji Orel nad vse krasno in zanimivo zgodovinsko igro »Naša kri«, Finžgarjeva ljudska igra v štirih dejanjih. Začetek ob treh popoldne v Društvenem domu. Pridite v obilnem številu! Bog živi!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Tukajšnje Kat. prosvetno društvo vprizori na Štefanovo ob treh popoldne v Društvenem domu krasno svetopisemsko igro »Na betlehemskih poljanah«. — Dne 30. t. m. se vrši v Društvenem domu žrebanje naše lotrije in dne 31. t. m. ob sedmih zvečer vprizorimo Silvestrov večer z igro »Miha, drzen zrakoplovec«. Najbrž bo ta večer odprt družben radio. Bog živi!

Dvogovor. Rabelj in obsojenec sta se skupaj peljala na oddaljeno morišče, kjer so čakala vešala. Bila je grozna vročina. Pa je vzdihnil obsojenec: »Fu, v taki vročini se moramo okrog voziti!« — Rabelj mu je odgovoril: »Kaj vil Vi boste tam ostali, a jaz se bom moral v tej vročini še nazaj peljati.«

Konjska kupčija. Konjski prekupec je prodal oficirju lepega konja. Oficir mu je dejal: »Ali se konj pred strelom kaj plaši?« — Zrekupec: »Ne, to garantiram!« — Konj je oficirja pri prvem strelu vrgel s sebe in zbežal. Oficir je poiskal prekupeca in zahteval denar nazaj. Prekupec pa je dejal: »Gospod, vi ste rekli, da moram garantirati, če se konj pred strelom kaj plaši?« — Prekupec: ne plaši! Kaj pa konj dela po strelu, o tem se pa nisva zmenila!

Dobro sredstvo. Mož in žena se nista razumela že dolgih 30 let. Pa je vendar dejal nekoč mož svoji ženi: »Ti, daj mi svojo fotografijo!« — Žena: »No, kako pa to, da si naenkrat tako ljubeznjiv postal in hočeš celo mojo fotografijo!« — Mož: »No, le nikar si preveč ne domišljuj! Jaz potrebujem tvojo fotografijo zato, da si jo dam na svojo pipo naslikati, ker se hočem kajenja odvaditi, da veš!«

Smola! Dva tovariša se srečata: »Ti«, pravi prvi »kako slabo izgledaš! Kaj ti je?« — Drugi: »Nič nisem spal! Nisem mogel domov!« — »Zakaj ne?« — »Imel sem smolo! Kupil sem mazilo, da bi mi brada zrastle in sem ga dal v žep k ključu, pa se mi je mazilo razlilo. In ko sem potegnil ključ iz žepa, da bi odprl hišna vrata, je bila ključeva brada tako kosmata, da ključ ni šel več v ključavnico. Res, smola!«

Če nič ne raste! V vlakcu sta se vozila neki častnik in neki jud. Peljali so se mimo visoke gore, na kateri ni nič rastlo. Jud je vprašal: »Zakaj neki ne raste nič na visoki gori?« — Častnik, ki se ni hotel z njim razgovarjati, je dejal: »Neki jud je nekoč gori pljunil, od tedaj nič več ne zraste!« — Peljali so se dalje. Častnik je vzel kapo z glave in zabliščala se je lepa pleša. Jud je vstal in spoštljivo rekel: »Gospod, ali je tudi vam na glavo kak jud pljunil, da nič ne zraste?«

Pomagaj si! Dva bolnika sta ležala v bolnici eden poleg drugega. Oba sta imela bolni nogi in ju je zdravnik dnevno masiral. Eden bolnikov je grozno vpil, ker ga je bolelo, drugi pa se je smejal. Po končanem zdravljenju pa je nekega dne vprašal oni trpeč tovariša: »Pa kako se ti moreš pri teh bolečinah smejati?« — Oni: »Mene nič ne boli!« — »Kako, da ne?« — »Kako? Misliš, da sem tako neumen, da bom dal bolno nogo, da mi jo bo tlačil in stiskal? Jaz mu nastavim vedno zdravo nogo, pač nič ne boli!«

Za Božič 1. 1928.

Januš Golec:

Kukavica pri polnočnici.

Še danes ne vem, odkod je zaneslo v mojo rojstno župnijo starega Pištelajta. Blizu šole je prebival v lični hišici z majhnim vrtom. Vdovec je bil brez otrok in službo organista je je opravljal. Spoštovanje je užival daleč naokrog kot strokovnjak pri obnovi po trtni uši uničenih vinogradov. Tiho, mirno je životaril bolj sam zase. Na domačijici sta mu bila prijatelja postarani maček in oskuljeni kos. Šolski otroci smo se naslanjali po jutrih na Pištelajtov plot in poslušali žvižge na zunaj grdega ptiča. Rep mu je manjkal, peruti je imel pristrižene, žvižgal je napeve, katere je znal njegov gospodar. Po vsaki viži je sklonil glavo, kakor bi se zamislil, dvignil kljun in žvižgal znova. Kaj je bil kos staremu Pištelajtu, si pač lahko mislite.

Staro in mlado iz naše fare je priklepil samotarski organist nase s polnočnico. Znanje in v srce segajoče božične pesmi je pela to čudežno čarobno noč cela cerkev ob Pištelajtovem spremljevanju. Po vsaki izpeti kitici so pevci počakali in organist je v trdem zimskem času trikrat zakukal na piščal. Kukavica v božični zimi, na sveto noč pri polnočnici ob svitu vseh sveč v cerkvi, je bila posebnost župnije Sv. Miklavža na Polju . . .

Bil sem že študent in čakal v nestrpnosti v cerkveni klopi na začetek polnočnice. Pištelajt je začel ropotati po koru, pevci so se odkašljevali pritajeno, vsi smo čakali na prvo kitico: Angelsko petje . . . in na prvi trikratni: ku—kuk ku—kuk ku—kuk!

Ministrant je pozvončkal, služba božja je pričela, organist je ubral prve zvoke preblazene božične pesmice. Lučke so migljale, vse je bilo silno navdušeno in odrezalo po prvi

kitici v željnem pričakovanju na pozdrav kukavice v božični noči . . .

Sladkodoneči: ku—kuk je izostal, Pištelajt je ubiral na piščalkah drugo kitico, tretjo in drugo božično — brez kukavice. Pevci so se odkašljevali v očitni nevolji. Deset- in desetletja je klicala nad naš hram božji pomlad odrešenja kukavica, letos kar naenkrat je utihnila . . .

Poleg mene je sedel v klopi naš pastir Zagorec Radek. Držal se je z roko za obraz, kakor bi ga bolel zob in mi je pošepnil: »Jaz vem, zakaj Pištelajt ne kuka. Ti bom povedal vse na povratku iz cerkve.«

Po končani polnočnici so ljudje glasno godrnjali, ker jih je prikrajšal stari Pištelajt za ljubi kuku, s katero se je postavljala daleč naokrog edinole župnija Sv. Miklavža na Polju. Ženske so prisodile zaničnemu organistu pred cerkvijo v prihodnji jeseni pristriženo zbirco.

Pastir Radek mi je zaupal od cerkve proti domu to-le:

»Poglej moje lice! Otečeno je. — Vseh pet prstov Pištelajtove roke je odtisnjenih na mojem obrazu in to na samo božično noč. Da bodeš vse prav razumel, ti moram povedati še to:

Ženske so pripravljale vse potrebno za božične praznike. Tvoja stara mati so mi dali cvanzgerco z naročilom, naj stopim v trgovino pri cerkvi po žafran in muškaplet.

Cvanzgerco sem shranil v usta, da bi ne pozabil med potjo imen: žafran in muškaplet, sem ju ponavljal pri vsakem koraku. Ko sem bil že pri cerkvi, sem se spodtaknil ob kamen in padel. Vstanem, stopim naprej, na vse sem se spomnil z lahkoto, le na žafran in muškaplet ne! Sem mislil, mi bo že pomagal štacunar ter vsto-

pil v trgovino. Iščem po ustih cvanzgerco, ni je nikjer. Pri spodtiku sem jo požrl s spominom na žafran in muškaplet. Nisem znal, po kaj sem prišel, še manj, s čim bom plačal. Preostale so mi le še solze in te so ganile starega Pištelajta, ki je tudi nekaj kupoval. Razodel sem mu vse po resnici. Denar mi je dal iz lastnega žepa in še na žafran in muškaplet me je spomnil.

Ko sem imel vse za staro majko, me je še vprašal stari: »Radek, imate pri vas kaj mačk?«

»Kar šest jih je«, sem se odrezal, »in to radi tega, ker je pri hiši mlin. Bolj usmiljeni ljudje nosijo mlade mačice, ker jih ne marajo pokončati, v mlin in jih puščajo skrivoma tamkaj.«

Pištelajt je kimal zadovoljno in me prosil, naj mu prinesem ob priliki enega od naših odvišnih starejših muckov, ker mu je njegov poginil.

Od vaše hiše dobiva organist vsako leto na božično noč pred polnočnico en parnik (ajdov kruh). Tudi nocoj so me odpravili babica s parnikom v ruti k Pištelajtu. Porabil sem to priliko, pobasal sivega mačka v cekerček in hajdi po cvanzgerco k organistu.

Starega sem dobil samega v sobi. Pri nekaki omari je sedel, pisal in pel, kakor bi bil v cerkvi. Na njegovi rami je sedel njegov opipani kos. Ko je bil en komadič izpiskan ter izpet, ga je zažvižgal s Pištelajtove rame še kos in ga končal s trikratnim: ku—kuk! Dopadlo mi je to muziciranje na omaro, petje, žvižganje in kukanje. Bilo je kakor v cerkvi. Na mizo sem odložil parnik, cekerček z mačkom sem trdo tiščal v roki in poslušal oba svetonočna muzikanta ter pevca. Iz zamaknjenosti me je vzdramil zvon, ki se je oglasil kot vabilo k polnočnici. Udar bronca me je splasil, spustil sem cekerček na tla in — oh — ta nesreča! Mačkinja pošast je planila iz cekra na Pištelajtovo ramo, brezskrbni kos je odrezal z žvižgom in kukanjem za vedno . . . Predpolnočnica pri organistu je končala z najkrepkejšim udarcem po mojem obrazu in s krepko brco preko praga!»

Po tem pojasnilu sem odpustil staremu Pištelajtu, ker ni kukal na piščal v bajni sveti noči pri polnočnici. Razneslo se je kmalu po celi župniji, da je pregnal svetonočno kukavico iz cerkve Sv. Miklavža na Polju požrešni in neusmiljeni Strmšekov maček. Stari Pištelajt ni maral za nobenega kosa več, še manj za mačjo marcino; v naši župni cerkvi je utihnila kukavica, izredna oznanjevalka pomladi odrešenja . . .

Betlehemska zvezda.

Sveti zvezda z Betlehema,
Ti ljubezni božje žar!
Luč življenja naj objema
slednje bitje, slednjo stvar!

Zvezda, upanja, ljubavi!
Ti premagaj noč in mrak!
Ti nas vodi k sreči pravi,
vlijaj v dušo mir sladki!

F. M. Dostojevskij:

Deček pri božičnem drevescu.

(Prevel iz ruščine Al. Kokelj.)

Pred očmi mi je deček, ki je stanoval v kleti; bil je še zelo majhen, star šest let ali še manj. Ta deček se je zbudil zjutraj v vlažnem in hladnem stanovanju. Odet je bil z nekako umazanim plaščem ter se je tresel od mraza. Dihanje iz njegovih ust je bilo vidno in, sedeč na oglu nizke omare, je od dolgega časa nalašč izpuščal sapo iz svojih ust in se je zabaval, videč, kako je letela. Zelo rad bi bil jedel. Zjutraj je nekaterikrat šel k iz desk zbiti klopi, kjer je na stelji bolna ležala njegova mati. Mesto blazine je imela pod glavo neko culo. Kako se je ona počutila tukaj? Iz tujega mesta je morala priti s svojim dečkom in je nepričakovano zbolela. Hišno gospodinjstvo je za dva dni zaprla policija, prebivalci so se razšli po prazničnem delu, preostali je le nek sluga in je cel dan ležal pijan kakor mrtev in ni čakal praznika. V drugem oglu sobe je stakala vsled protina neka osemdesetletna starka; bila je nekadaj in nekje za pestunjo, a zdaj je umirala osameljena, renčala in godrnjala je nad dečkom, da se je bal iti v njeno bližino. Pijačo je dobil nekje v veži, a skorjice kruha ni našel nikjer in že desetkrat je šel buditi svojo mamico. Groza je obšla dečka v temi; davno se je začel večer, a luči niso prižgali. Otipaval je lice svoje mamice in se je čudil, da ne vstane in da je postala že tako hladna kakor stena. »Že zelo je tukaj hladno«, je mislil deček, je malo postal in zamišljen dal svojo roko na pleče pokojnici, potem je dihljal v prste, da bi se ogreli, poiskal je na postelji svojo kapico in je tiho, tipaje okrog sebe, odšel iz kleti. Odšel bi bil že prej, a se je bal na vrhu na stopnicah velikega psa, ki je ves dan tulil v sosednjih vratih. No, zdaj že ni bilo psa in je naglo odšel na ulico.

O Gospod, kako mesto! Nikdar še ni videl kaj takega. Tam, odkoder je prišel, je ponoči črni mrak; ena sama svetilka za vso ulico. Lesene, nizke hišice se zapirajo s šaluzinami. Komaj se zmračijo, že ni nikogar na ulici. Vsi se zapirajo po hišah, le cele trope psov tulijo, po sto in tisoč jih je, ki tulijo in lajajo celo noč. No, zato pa je tam bilo toplo in so mu dajali jesti. A tukaj — o Gospod, — kaj bi jedel? In kak hrušč in trušč je tukaj, kaka svetloba in kaki ljudje, konji in vozovi in mraz, mraz! Mrzla para se vali od zmučenih konj, toplo dihaajočih njihovih gobcev. Kozi rahli sneg zvane ob kamenih podkove in vse se tako peha. In, o Gospod, kako bi rad jedel, da bi imel vsaj košček kruha! Prste ki so ga zopet začeli boleti. Mimo je prišel stražnik, in se je obrnil, da ne bi zapazil dečka.

Glej in spet ulica — o kako je široka! Kako tu vsi kričijo, kako bežijo in jedo, in kaka svetloba, svetloba! A kaj je to? O kako veliko ste-

klo! Za steklom je soba, v sobi drevesce do stropa. To je božično drevesce, na drevesu toliko lučk, toliko zlatih papirčkov in jabolk, okrog pa so otroške igračke, mali konjički. Po sobi letajo otroci, lepo oblečeni in snažni; smeja se in igrajo, jedo in nekaj pijejo. Glej, ta deklica je začela plesati z dečkom, o kako lepa deklica! Tudi godba je tu, sliši se skozi steklo. Gleda deček, čudi se in se — smeje; prste ki na nogicah ga bolijo in na rokavicah so postali celo rdeči; že se ne upogibajo.

Deček se je spomnil, da ga prste ki bolé, zaplakal je in bežal naprej. In zopet vidi skozi drugo steklo sobo, tam so drevesca in na mizah pirogi. V sobi sede štiri bogate gospe. Kdor pride, mu dajo pirogov. Duri se naglo odpirajo in z ulice prihaja mnogo gospode. Skriva se je približal deček, naglo je odprl vrata in je šel notri. Oh, kako so nad njim zakričali in so ga nagnali! Naglo je prišla neka gospa in mu je sunila kopejko v roke ter mu odprla vrata na ulico. Kako se je deček vstrašil! Kopejka se je zvalila in je zazvenela na stopnicah — deček ni mogel stisniti svojih rdečih prstkov in jo pridržati. — Deček je zbežal in teklo naglo, naglo, a kam, sam ne zna. Rad bi zaplakal, a se boji. Beži in beži in piha na ročice. Huda žalost ga je prevzela, ker je bil tako sam. In zopet, o Gospod, kaj pa je to? Trumoma stoje ljudje in se čudijo: Na oknu za steklom so tri čečice (punčke), male, lepo oblečene v rdeče in zelene plašče, in izgledajo kot bi bile žive. Nek starček sedi in igra na velike gosli, dva druga stojita in igrata na male gosli. V taktu majajo z glavami in gledajo drug na drugega. Njih ustnice se gibljejo in govorijo, popolnoma govorijo — le izza stekla se ne sliši. Izprva je deček mislil, da so te čečice žive, a ko je uganil, da so le igračke, se je naglo zasmel. Nikdar še ni videl takih igračk in sploh ni vedel, da so. Plakati je hotel, no, igračke so se mu zdele tako smešne. Naenkrat je začutil, da ga je zadaj nekdo zgrabil za plašč: velik, hudooben deček je stal poleg njega in ga je hipoma udaril po glavi, potegnil je kapico in ga je sunil z nogo. Deček se je zgrudil na tla, je omedlel, spet skočil ter je bežal, bežal in pribežal, sam ni vedel kam, skozi vrata na tuje dvorišče. Tam je sedel na drva: »Tukaj nihče ne vohuni in je tema.«

Prisedel je in se je skrčil, ni mogel

Januš Golec;

Troštarjeve groblje.

Z blagopokojnim g. župnikom Jakobom Kranjcem sva obiskala leta 1919 iz Buč Pilštajn. Na sredini pota med župnijama Buče in Pilštajn samevajo s srbotjem prepletene »Troštarjeve groblje« na Zečah. Ostanki

dihati od strahu. Naenkrat mu je postalo tako dobro: ročice in nogice so ga nehale boleti in bilo mu je toplo, toplo kot na peči. Glej, zdaj se je ves stresel, zadremal je bil. O kako dobro je tukaj zadremati: »Posedim tukaj in potlej spet odidem pogledat igračke«, mislil je deček in se je zasmel, spomnivši se jih, ker so »popolnoma kakor žive«. In naenkrat je zaslišal, da je nad njim zapela njegova mamica pesem. »Mamica, spim — o, kako dobro spim!«

Pojdimo k meni k božičnemu drevescu, deček, je zašepetal nad njima drug tihi glas.

Deček je mislil, da je bila to mamica, pa ni bila. Ni videl, kdo ga je objel v temi. Deček mu je roko poljal in . . . naenkrat — o kaka svetloba! Kako božično drevesce! Da, to ni božično drevesce, on še ni videl takih drevesc. Kje je zdaj? Vse se blišči, vse žari in okrog so otroške igrače. Toda ne, to so dečki in deklice prav svetle. Okrog njega se zbirajo, letajo in ga poljubujejo. Med se ga vzamejo in ga nesejo seboj, a tudi sam leti in vidi: njegova mamica gleda nanj in se radostno smeje.

Mamica, mamica, o kako dobro je tukaj, mamica! kriči deček in spet se poljubljuje z otroci in jim pripoveduje o igračkah tam za steklom. — »Kdo ste vi, dečki, kdo ste ve, deklice?« jih sprašuje, se smeje in jih poljubljuje.

To je Kristusovo božično drevesce, mu odgovarjajo. Pri Kristusu je ta dan vsekdar božično drevesce za male otroke, kateri nimajo sami božičnega drevesca . . . In spoznal je, da so ti dečki in deklice bili vsi taki otroci kot je on. No, jedni izmed njih so zmrznili v košarah, v katerih so jih položili na stopnice k durim peterburških uradnikov, drugi so se zadušili pri dojljah, tretji so umrli vsled uboštva svojih mater (za časa samarskega glada), četrti so se zadušili od smradu v vagonih tretjega razreda. In vsi ti so zdaj tukaj, vsi so zdaj kakor angeli. Vsi so pri Kristusu in On sam je sredi njih. Podaja jim roke, blagoslavlja jih in njih grešne matere . . . In matere teh otrok tudi stoje tukaj ob strani in plakajo. Vsaka spozna svojega dečka ali deklico in ti letajo k njim ter jih poljubljajo, brišejo jim solze s svojimi ročicami ter jim govore, da naj ne plakajo, ker jim je tukaj tako dobro . . .

Spodaj so našli drugo jutro hlapci malo truplo za drvami zmrznjenega dečka. Poiskali so tudi njegovo mamico. Ta je umrla že pred njim in oba sta se zopet videla pri Gospodu Bogu v nebesih.

zidovja pričajo, da je bil tukaj prav imovit kmečki dom.

Pri pogledu na zapuščene razvaline me je vprašal gospod Jaka, če so mi znane groblje. Priznal sem mu, da sem čul pripovedovati o zlatem

golobu, ki je zakopan nekje med ostanki zidovja. Sploh kroži med našim ljudstvom več pripovedk o tej nekako skrivnostno ležeči zapuščini.

Gospod župnik mi je zaupal, da je odkril med raznimi zapiski svojih prednikov kratke beležke o Troštarjevih grobljah. Opis je izpod peresa rajnega bučkega župnika g. Andreja Fekonje, ki je bil na Bučah od leta 1892 do 1899. Gospod je bil pisatelj in se je zanimal za ljudske govornice.

Po povratku mi je izročil g. Jakob listič, na katerem so bile opombe k pripovedkam o grobljah ter opisana rešitev uganke z zlatim golobom.

Leta 1920 v Šoštanju v pokoju umrli pisatelj Andrej Fekonja orisuje »Troštarjeve groblje« takole:

»Ko sem nastopil župnijo Sv. Petra na Bučah, je živel predzadnji Troštar Tona. Pri hiši so samo rekli pri Troštarjevih, pisali so se Brilej.

Iz ust faranov sem slišal, da se je oprijel Brilejev na Zečah priimek Troštarji radi tega, ker je bil njihovevemu ustanovitelju ter pradedu v navadi vzdih: »O, troštar sv. Duha!«

Troštarji so bili strogo ter vzgledno krščanski. Pri hiši so opravljali razne pobožnosti na čast sv. Duha. Nad veliko hrastovo družinsko mizo je plaval razprostrti peruti pozlačen golob. Pritrjen je bil za motvoz, ta okoli škripca na stropu in proti vratom. Pri vstopu skozi vrata se je spustilo znamenje sv. Duha tik nad mizo. Na sveti večer je snel hišni gospodar goloba, ga očedil in od 11. ure do polnoči je blagoslavljal z njim hišo, hleve, žitne shrambe in sploh celo imetje. Po župniji so govorili o posebno skrivnostnem blagoslovu, ki ga prikriva širši javnosti Troštarjev zlati golob.

Moj dobri znanec in predzadnji Troštar Anton je bil že bolj star in je imel enega sina. Ko sem pastiroval tretje leto na Bučah, se je dedec prehladil. Poklicali so me, da sem ga previdel. Ko sva bila gotova, je bolnik sedel na postelj in namignil domačim, naj naju pustijo sama.

Pozlačenega goloba nad mizo sem moral sneti z motvoza in ga dati gospodarju. Golob je bil izredno velik in mojstersko delo, ki bi bilo v ponos najlepši cerkvi. Troštar je vzel sv. Duha v roke in mi rekel:

»Gospod, gotovo ste že slišali marsikaj o tem blagoslovitelju naše hiše!«

Ko sem vprašanje prikinil, je nadaljeval:

»Ta zlati golob že plava nad to mizo gotovo nad 100 let. Kateri Troštar in odkod ga je prinesel k hiši, mi ni znano. Res je tudi, da je na tem imetju že od nekdanj očitni blagoslov božji. Vsi moji predniki so se zahvaljevali za srečo sv. Duha, ki ga predstavlja ta le pozlačen golob.

Na smrtni postelji mi je izročil moj rajni oče to dedščino blagoslova pod prisego, s katero sem se zavezal, da bom troštara sv. Duha vsako leto na sveto noč lastnoročno očedil in z njim blagoslovil hišo ter imetje.

Tu le pod peruti je skrivno predalce. Iz tega sem moral potegniti tudi papir in ga nositi med blagoslavljanjem v žepu. Po opravljeni pobožnosti sem vtaknil papir po skrivoma na staro mesto. Oče mi je zabičal, da je v molitvi na papirju ključ do sreče pri Troštarjih. Ker sem sedaj jaz na potu k pradedom, bi le rad znal pred izročitvijo goloba sinu, kaj prav za prav pomenijo meni nerazumljive besede čudodelne molitve.

Stari je odprl predalček na golobu, izvlekel v štorček zviti papir in ga razgrnil pred mene. Bil je kos zvitega pergamenta (oslovska koža), in na njem lepo v latinščini napisane besede:

Oltar sem napravil podpisani mojster. Sv. Duha za vrh oltarja je mojstersko izrezljal moj 17letni sin, ki je bil s tem delom sprejet med pomočnike.

Celje, leta 1665.

Podpis mojstra: Nečitljiv.

Bolnik je omahnil začudeno na zglavnik in šepnil: »Po tej razlagi me prav nič ne peče, ker sem Vam zaupal skrivnost z vsebino predalca v golobu, katero bi bil moral po razodetju sinu odnesti prednikom v večnost.«

Tolmačil sem še bolniku, da je golob s kakega starega oltarja, ki je bil zamenjan z novim in prestavljen med nepotrebno cerkveno šaro na podstrešje.

Predzadnjega Troštara smo pokopali še taisto zimo. Njegov sin ter naslednik je bil že oženjen, ko mu je umrl oče. Resnica je in to sem doživel kot dušni pastir sam, da je zginit s smrtjo predzadnjega Troštara s tega tako imovitega kmečkega doma več nego 100letni blagoslov.

Zadnjemu Troštaru je pobrala na spomlad po očetovi smrti kužna bolezen živino.

Leto 1895 je bilo leto potresov, vremenskih nezgod ter nesreč. Prvi po-

letni blisk ter grom nad bučko faro sta upepelila omenjenega leta Troštarjevino do nekaj ostankov zidov. Žrtev strele je postala tudi mlada Trošterca, ki je bila ob času udara v kuhinji. Iz obupa je prodal zadnji Troštar po pobegu blagoslova preostalo imetje in utekel za novo srečo v Ameriko.

Iz nezgod, ki so zagrmle nad Troštarjevino in jo uničile, so se rodile kmalu iz ljudske domišljije te le pripovedke:

Pred več nego sto leti je našel eden od Troštarjev čudežnega goloba, ki je bil poln zlata in dragocenih biserov. Od tod začetek bogastva, ki se razteza na eni posesti preko 100 let. Izobilje ter sreča spremljata Troštara, dokler ni izdana skrivnost. Izdajstvo maščuje strela iz jasnega in pokoplje čudodelnega goloba globoko pod groblje. Zatega goloba sreče bi izkopal izpod Troštarjevih grobelj oni, ki bi nabral v Janževnoči praprotovega semena na čisti belo ruto. S to ruto s semenom bi moral dokopati do goloba na grobljah v sveti noči med 11. uro in polnočjo.

Razne starejše osebe so videle v bolj tajinstvenih nočeh skrivnostnega goloba, kako je frfotal v čarobni svetlobi nad grobljami.

Tem ljudskim pripovedkam enakih se bo rodilo tekom desetletij bog zna koliko.

Na celem govorjenju naroda je toliko resnice, da se ne upa nikdo v noči mimo Troštarjeve groblje, najmanj pa je pričakovati, da bi se lotil kdo kopanja za zlatim golobom na sveto noč med 11. uro in polnočjo.

To je vsebina Fekonjevih beležk o Troštarjevih grobljah. Danes govorijo ljudje daleč na okrog bogzna kaj vse o prikaznih nad žalostnimi ostanki nekdanje sreče in bogastva.

Marsikateri od radovednežev se je že odpravljal v besedah na izkop zatega Troštarjevega goloba, ki bo imel v resnici mir pred iskalci od nebeške strele zakopane sreče.

Demagogija z davki!

Ni višje lumparije, kakor jo sedaj uganjajo liberalci z vpitjem o davkih. Mislijo, da bodo s to struno vneli ljudi za sebe, ko so se že vse strune na njihovi radičevski tamburici že potrgali. Naj se utrga še ta!

Tudi demokrati morajo davek plačevati!

Ne samo, da se je davčno vprašanje uredilo z enotnim davčnim zakonom, ki stopi sedaj v veljavo, ampak se je pri tem gledalo tudi na to, da bo Slovenija v davkih razbremenjena. Letos je v Sloveniji predpisanih davkov za 12,900.000 Din manj kot lani. Odpadla je že dohodnina,

delavcem se je izpremenil in znižal ročni davek v uslužbenski. Sedaj pa je začelo liberalno časopisje vpiti zaradi visokih davkov, ki baje zadenejo meščane. Res so se tu pri bogatejših in boljše plačanih davki zvišali, pa ti, ki imajo po 6000 Din in še višje mesečne plače, lahko nekaj več plačujejo. Liberalni časopisi so seveda za te svoje bogataše morali zaginati krik. Prav bi pa bilo, da bi isto časno tudi povedali, kako liberalni veljaki plačujejo davke. Neki šnopsfabrikant v Sisku, Teslič, ki ni štedil za Pribičevičeve shode, je na davkih dolžen 11 milijonov Din. Sedaj so seveda rekli, da mora tudi on plačati, kar je dolžen. To je oni vzrok, zakaj sedaj tako vpijejo. Tudi demokrati morajo davek plačevati.

Beseda davčnim uradom.

Da so davkoplačevalci večkrat nevoljni zaradi davkov, ni vzrok to, da

se davek pobira, ampak nastopanje davčnih uradov je velikokrat nepravilno. Začeli smo zadevo bolj zasledovati in ugotovili, da nekateri namenoma ljudi sekirajo, da bi jih spravili v nevoljo zoper našo vlado. To so storili javno, na tihem pa so se postavili tudi zoper naše liste. Mi povemo sledeče:

Gostilničarji naj se nikar ne spopabijo. Dobro vemo, da gostilničarji teh davkov ne plačujejo, ampak oni, ki pijejo. Pri tem pa se navadno tako zgodi, da se vino podraži za 1 ali 2 Din, čeprav je davka — le 50 para.

Dovoljujemo si tem potom javno povedati to-le besedo davčnim uradom: Ako hočete, da narod rad vrši svojo državniško dolžnost plačevanja davkov, tedaj mu pojdite na roko. In poslušajte pravilno! Zakaj se izterja na milijone več davkov, kakor pa so predpisani? Zakaj se tolikrat izdajo položnice z veliko višjimi zneski, kakor pa je to dejansko upravičeno? Ne bomo grozili, toda dolžni smo povedati, da naj v tem oziru vladav bodoče red, pa si bomo dobri, sicer pa ne!

Bojkot gostilničarjev — radi davkov

Liberalci so hoteli ta mesec izriniti v to, da so gostilničarje nahujskali, češ, zakaj se ne uprete temu, ko občine in oblast nalagajo davek na alkohol. In res so gostilničarji nasedli. V svojem strokovnem listu so se postavili proti kisli vodi iz Rogaške Slatine.

Kar pa zadeva kisle vode iz Rogaške Slatine, pa povemo to-le: Če jo mi zahtevamo in nam z njo ne postrežete, dobro, saj vsi se tega ne bodo držali, bomo šli pa tja, kjer jo imajo. Zahtevali pa bomo povsod — Rogaško Slatino, zato si jo že kar hitro naročite, da ne pridete v zadrego!

In naše časopise boste ven vrgli! Bomo že opazili to in bomo pravočasno tudi — objavili. Ostalo si lahko mislite sami!

★

Gospodarska obvestila.

Občni zbor podružnice Sadjarskega in vrtnarskega društva na Vurbergu se vrši v nedeljo, dne 23. dec., in sicer po zborovanju SLS. Kakor se je letos pokazalo, nam naši sadosnosniki prinesejo lepe denarce, torej se vsi prijatelji sadjereje vabijo na občni zbor, kjer se bo slišalo marsikaj podučnega.

Sadjarska in vrtnarska podružnica za konjiški okraj ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 30. t. m., ob 3. uri popoldne v šoli v Čadramu z običajnim dnevnim redom. Vsi člani in nečlani, ki se za sadjerejo zanimajo, se vabijo, da se zborovanja polnoštevilno in sigurno udeležijo. Po zborovanju bo predaval kmetijski referent iz Konjic o sadjarstvu.

Občni zbor podružnice Sadjarskega in vrtnarskega društva v Celju se vrši v nedeljo, dne 30. decembra.

v gostilniških prostorih Narodnega doma ob 9. uri dopoldne z običajnim dnevnim redom in s predavanjem o sadjarstvu.

Podružnica Sadjarskega in vrtnarskega društva v Mozirju priredi na dan sv. Štefana po jutranji sv. maši v prostorih Kolenčeve gostilne predavanje iz sadjarstva. Ob enem se vrši občni zbor, kjer se bodo sprejemali tudi novi člani. Sadjarji, ne zamudimo nobene prilike, kjer se lahko kaj naučimo ter se predavanja udeležimo v prav lepem številu! Treba nam je vedno o več strokovne izobrazbe!

DOPISI

Marenberg. Tudi v našem obmejnem trgu se je proslavila desetletnica obstoja države nepričakovano slovesno. Združene organizacije so to storile, oziroma pripravile. Na večer dne 30. novembra, se je ob udeležbi velikega števila gasilcev iz Vuhreda in nekaj iz Marenberga ob sodelovanju domače godbe in velikega števila prebivalstva izvršila bakljada po trgu. Streljanje s topi in spuščanje raket je svečanost zelo povzdignilo. Okrog 600 malih zastavic in kakih 15 velikih je bilo izvešenih. Med obhodom so bila razsvetljena vsa okna. Po obhodu se je odigrala Nučičeva dramska slika iz svetovne vojne »Orkan«, ki je izvrstno uspela. Na pokazanem uspehu te v zelo kratkem času naštudirane igre je vsem igralcem čestitati, pred vsem pa cenj. učiteljstvu in gospodu šolskemu upravitelju Lešniku, ki je igro režisiriral. Dne 1. decembra je bila ob 9. uri sv. maša, pri kateri je pel poseben pevski zbor pod vodstvom g. Valentina Stangelj kar naj bolje. Po sv. maši je bila v dvorani g. Brudermana ob popolnoma zasedeni dvorani jako lepa šolska prireditev, ki ni pokazala samo uspeha našega učiteljstva, temveč je popolno jamstvo, da ima Marenberg pričakovati v kratkem v narodnem oziru najboljši napredek. Mimogrede omenimo, da je občinski svet sklenil, da se bakljade in igre »Orkan« ne udeležijo in se tudi ni udeležil. Dne 1. decembra je bila v občinski sobi slavnostna seja, pri kateri je imel gospod župan Wrentschur kratek slavnostni govor v nemškem jeziku.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Desetletnico našega državnega zedinjenja je lepo proslavilo naš Kat. prosvetno društvo. Poleg izbranega petja so se vrstile deklaracije, govor dijaka-domačina ter prav poseben nastop deklet v dramski hajki »Raj na zemlji«. — V Župečevsi je po večletnem hiranju umrl Anton Črnko, vrl naš kmet, ki je bil skozi dolga desetletja zvest naročnik »Slov. Gospodarja«. Naj v miru počiva! — Makolski avtobus za zvezo Poljčane—Ptuj izpolnjuje tukaj resno potrebo; saj je pri nas večkrat celo nevarno natrpan ali pa celo mora pustiti naše ljudi, ki bi radi še z njim zdrknili v Ptuj.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Proslave desetletnice naše države v Mariboru se je od nas udeležilo 60 ljudi, samo na velikem avtu se jih je pripeljalo 40. Bile so zastopane vse organizacije. Dekliškega prosvetnega tečaja se je udeležilo od nas 11 deklet. Z veličastno slavnostjo smo bili vsi zelo zadovoljni. — V nedeljo, dne 2. decembra, smo doma obhajali slavnost desetletnice v naši dvorani. Vse točke vzporeda: 2 moška zbor, 2 mešana zbor, 2 deklaracije, slavnostni govor, orliška simbolična vaja: »Oj Doberdov« in igra: »Slovenska sanja«, ki so jo predstavljali naši Orli, so nas zelo

okrepile v ljubezni do naše krasne jugoslovanske države. V njej in edino v njej nam je zagotovljen obstanek. Spominjali smo se seveda tudi naših zaslužjenih bratov v Italiji, na Koroškem in na Ogrskem. — V pondeljek, dne 10. decembra, smo pokopali najstarejšega moža v župniji, prevžitkarja Jakoba Kocbek. Umrl je v 90. letu svoje starosti. Zadnji torek smo zopet pričeli rekrutni tečaj za naše letošnje vojaške novince. Imeli bodo vsak torek zvečer ob 6. do 9. ure predavanje in vojaško telovadbo. Naši vojaki so bili s prvima dvema tečajema zelo zadovoljni, gotovo bodo tudi s tretjim.

Sv. Bolfank v Slov. gor. Avtopromet je v polnem teku. Le žal, da je voz mnogokrat skoro prazen. Potrebno pa se nam zdi podjetje opozoriti na nedostatek v izmeri daljave med nekaterimi postajami, ker se cene ne ujemajo z resnično razdaljo med gotovimi postajami. Pričakovali bi tudi nekoliko večjo brzino, kajti za progo Št. Lenart—Ptuj je vendar dveurna vožnja malo predolga. Živimo pa v nadi, da se bode ves promet glede točnejše izmere razdalj, pocenitve prtljage in večje brzine izboljšal. Agitacija za časopise tudi dobro napreduje. Beležimo lahko večje število novih naročnikov. Statistiko o celokupnem časopisju bomo podali po novem letu. — Govori se, da nas bo Prosvetno društvo za Božič razveselilo z novo predstavo »Lovski tat«. Bomo videli! Razglašeno bo pravočasno. — Poročamo, da je gospodu Francu Šketa, posestniku v Bišu, pogorela viničarija v Zavrhu. Škoda precejšnja.

Bukovci nižje Ptuja. Dne 9. t. m. je bil blagoslovljen nov veličasten križ, katerega sta dala postaviti Janez in Terezija Meznarič v spomin rešitve in ozdravitve. Po slovesni blagoslovitvi so se vsi od blizu in daleč skupaj zbrani pri pošteno veseli zabavi spomnili tudi na naše bodoče dušne pastirje in darovali 150 Din za novo bogoslovje v Mariboru.

Sv. Ana v Slov. gor. Ob slavnostni desetletnici naše mlade, troimenske države je bil na predlog gospoda notranjega ministra dr. Anton Korošca med drugimi tudi iz naše župnije odlikovan za zasluge pri ujedinenju z redom sv. Save 5. razreda, gospod Blaž Urbanič, posestnik na Ščavnici. Po pravici mu pristojno visoko odlikovanje, zakaj veliko je pretrpel ob prevratu, ko je bil postavljen za gerenta, z življenjem ni bil varen ne on in ne njegovi domači. A on je vse potrpežljivo prenašal in Bog ga ni zapustil, kričarji in hujskači so morali utihniti, mnogi že ne vedo kam domov, a naš Blaž še vedno vzorno gospodari na lepem posestvu. Da je naš odlikovanec priljubljen in zvest, priča to, da že šest let vzorno vodi kot načelnik Posojilno društvo in Kmetijsko podružnico, ob enem je ves čas tudi v občinskem odboru. Od početka ustanovitve Kat. prosvetnega društva je njega agilen član in priljubljen igralec, je pri zidavi našega Katoliškega doma mnogo zastojnskih voženj napravil in tudi drugače gmotno in materijelno mnogo pomagal, bodi v njegovo čast povedano. Iskreno se vsi dobri župljani radujemo in kličemo našemu Blažu krepak: Bog živi!

Št. Vid p. Valdeku. Letos so smreke polne štoržev in marsikateri dinar bo padel v žepe pridnih obiralcev. Ko je v torkel teden peljal 35letni posestnik iz Št. Vida Jan. Sešel svojemu prijatelju poln voz štoržev v Mislinje, se je smrtno ponesrečil. Konj ga je brnil v trebuh, da je čez par ur izdihnil. Zapuščena žena in malega otroka. Bil je vedno zvest pristaš SLS in naročnik »Slov. Gospodarja«.

Gornja Radgona. Naš Miklavž, ki se je prikazal starim in mladim v društveni dvorani, nara je razodel veselo dejstvo, da naša Posojilnica krepko deluje v blagor naše

»SLOVENE« POVSOD

V vse kraje v naši državi in širom sveta zapeljejo vsako jutro vlaki in avtomobili v dvajset tisoč izvodih naš dnevnika. Ali si tudi ti med tistimi, ki ga dobe? Če še nisi, sporoči nam takoj po dopisnici svoje ime in točen naslov.

»SLOVENE« LJUBLJANA JUGOSLOVANSKA TISKARNA

ga kraja. Kar je namreč prostora bilo v veliki dvorani, vse je bilo zasedeno, ravno tako in še bolj, kakor v tistih srečnih časih, ko ljudje niso poznali zračnega prometa. Vsi prostori naše Posojilnice se vesele živahnega obiska: Kadar prireja šola ali kakšno društvo poučno-zabavne večere, se vrši vrvenje naroda v gornjih prostorih; kadar prihajajo pridni vlagatelji v zavod, najdejo prijazen sprejem v uradnih sobah. Če tudi gotovi ljudje nevoščljivo gledajo na krepki razmah našega zavoda in obrekujejo Posojilnico, češ, da ni več Posojilnica, ampak samo hranilnica, takega govorjenja nihče ne posluša. Vsi namreč dobro vedo, da pri našem zavodu dobi posojilo vsak prosilec, ki je resnično potreben in ki da dovolj jamstva, da bo posojilo v praviem času vrnil. Ker so se tekom zadnjega leta temeljito razčistile vse notranje razmere naše Posojilnice, je popolnoma razumljivo, da se naše ljudstvo svojega odličnega zavoda, ki stoji kot mogočen branik njegovih narodnih in gospodarskih koristi že dolgo vrsto let tu na severni meji, oklepa z novim zaupanjem in zvestobo. Ko smo hiteli domov vsak s svojim darilom, sem si mislil: Ti dobra Posojilnica, skrbna naša mati, koliko tisoč in tisoč src si že razveselila v svoji dvorani, koliko sto in sto skrbi, združenih s solzami in žalostjo, si že olajšala s svojo pomočjo, kakšno kazen pač zasluži tisti, ki ti ne privoščijo zdravja, ampak ti želi hudo? Naše dobro ljudstvo te pa ljubi in ti bode ostalo vedno zvesto in hvaležno!

Ormož. Po triinpolmesečnih počitnicah je naš gospod župan vendar sklical občinsko sejo za ponedeljek, dne 3. decembra t.l. Prav živahna je bila proračunska debata, da so se kar iskre kresale in je že postajalo vroče, kar nekdo naglo odpre vrata občinske posvetovalnice in zakliče: »Gori, pri Igu goril!« Vse je bilo pokonci in le hladnokrvnemu nastopu nekaj moč se je zahvaliti, da se je mogel še proračun sprejeti, nato se je seja prekinila. Glede doklada na zemljiški davek je ostalo pri starem, na novo pa se je upeljala davščina na konzum pri mesarjih/zaklanih živali. Pa te pristojbine niso tako velike, da bi morali mesarji meso dražje prodajati, ko je že sedaj tako drago, tudi ne bodo mogli pri nakupu živine cen navzdol pritiskati. — Goro je pri Ljud. Igercu v Litmerku. Brez-

dvomno je nekdo iz hudobije zažgal kup slame za gospodarskim poslopjem, kajti že drugi dan so našli na drevesu listek z grožnjo, da bo gorelo še pri treh sosednjih gospodarjih. Ljudje, ki pač sumijo nekega malopridneža, se vedno bojijo za svoje domove. — Na Marijin praznik jutraj pred rano službo božjo je zasačil posestnik Andrej Kelemina v spodnjem predmestju nekega vlomilca v svoji sobi. Na vpitje je ta ptiček zbežal, pa so ga moške in fantje, ko so šli v cerkev, vjeli in mu dali tudi nekoliko čutiti svoje pesti. Nismo kar tako mi Ormožanci! Saj včasih koga pobožamo in naklestimo po nedolžnem in kadar smo dobre volje, kako bi ne prisolili zaušnice, kadar smo slabe volje in imamo še vzroka za to dovolj! Vlomilec se piše Anton Zrnc, je po poklicu pekovski pomočnik, doma iz Vevč pri Ljubljani in ima starega očeta v Vukomorju pri Sv. Miklavžu. Seveda se izgovarja, da je hotel samo spati v sobi, v katero je vdrl po lestvi skozi okno, ter pravi, da je že našel v sobi sekiro in kladivo, s čimur je očitno hotel vdreti v shrambo, ko bi tudi gospodar za ženo odšel k maši. Značilno je to, da je Zrnc že dvakrat preje užival gostoljubnost Keleminove hiše, ko so ga prenočili, pa si je najbrže takrat bolj natanko ogledal hišne razmere. Tako taki nepošteni ljudje povzročijo, da se bodo ljudje res začeli splošno braniti, vzeti koga pod streho.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Take slavnosti, kot na god cerkvenega patrona sv. Nikolaja, pri Miklavžu že dolgo ni bilo. Ta dan je namreč župnija sprejela svojega rojaka gospoda dr. Ivana Tomažiča prvič kot škofa. Sprejem je bil slovesen. Prevzvišenega je pri prvem slavaloku (z napisom: »Združeni kličemo danes župljani: Presvetlega škofa-rojaka Bog nam ohrani!«) pričakovala velika množica. Prva ga je pozdravila in mu izročila lep šopek Anica Tramšek, učenka 5. razreda, v imenu šolske mladine. Nato mu je izrekel dobrodošlico v imenu občanov gospod župan Tomažič. Naposled je izpregovoril v imenu župljanov gospod župnik Polak. Škofu-rojaku je izročil darilo rojstne župnije, krasen naprsni križ z dvojno verižico in škofovski prstan. Presvetli se je za dar ves ginjen zahvalil. Potem se je podal v spremstvu duhovnikov, učiteljstva, šolske mladine in velike mno-

žice ljudstva v cerkev, kjer je daroval slovesno pontifikalno sv. mašo. Med duhovniki asistenti so bili: superior in prior križniškega reda, monsig. Polak in g. Učak, g. dekan Horvat ter g. duhovni svetovalec Bratušek. Pevski zbor (do 40 pevcev) se je pod spretnim vodstvom gospoda organista Bohanca tako izkazal, da mu je celo prevzvišeni čestital. Gospod škof je ob svojem prvem prihodu pokazal, kako draga mu je je rojstna župnija. Daroval je za reveže 1000 Din, za božičnico šolskih otrok pa 500 Din, za kar mu naj bo Bog plačnik. — Pretekli teden je dobila občina novo trgovino. Otvoril jo je gospod Rizman. Ali bo uspevala, se sedaj še ne da reči. Priznati se mora, da je Miklavž bogat na trgovinah. Ima komaj okrog 10 hiš in med temi so tri trgovine. — Predpretekli četrtek je napadel ženo viničarja Lašiča v Kovcih srčni krč. Bil je tako močen, da žena ves dan ni mogla odpreti niti ust niti oči in je ležala kot mrljč. Krč je popustil šele proti večeru. Ko se je žena vzbudila, je pripovedovala, da se ni zavedala ničesar, kar se je z njo godilo. — Današnja mladina misli, da brez pretepa ne sme miniti noben praznik. Tako so se tudi na praznik sv. Nikolaja neki fantalini do krvi stepli. Imena zaenkrat še zamolčimo, ako pa se to še večkrat zgodi, jih navedemo, da bo vsa Slovenija vedela, kdo so ti divjaki, nad katerimi se zgraža vsa župnija. Staršem pa priporočamo, da naj strahujejo svoje otroke!

Marija Reka. Oh, ti ljuba radovednosti! Nekaterim bralcem »Gospodarja« se je že čudno zdelo, zakaj da je tukajšnji dopisnik kar naenkrat umolknil. Ali ni več med živimi? Nekateri so ga res že imeli za mrtvega. No, da to ni res, je jasen dokaz ta dopis. Je že dobro, če ima človek vedno smrt prd očmi. Pa še boljše je, če ostane smrt le pred očmi, in se te ne dotakne. Pa ni pri vseh enako! Tukaj je preminula ugledna vdova Liza Jurhar, p. d. Breznikar. Naštela je na sebi 7 križev, eno kljuko, pa še tri stebre. To je bila modra žena, ki se smrti ni bala. Že leto dni pred smrtjo je videla samo noč! Vid jo je popolnoma zapustil, trpela je z vso udanostjo zemeljsko temo. Ni čuda, da si je tako silno že želela skoraj zagledati Večno luč. Upamo, da jo že uživa, kar srčno želijo vsi znanci in prijatelji, zlasti pa starci in vnuki, ki se na-

hajajo v treh državah v večjem ali manjšem blagostanju. — Če ne dragocena, vse-kakor draga pa je gostija. Ta pa mora biti zlasti če se prvi otrok poslavlja od hiše. To se j zgodilo v hiši Čerjevi. Miha Zagoržen, p. d. Nahod, ki je zaželel Čerjevo Justiko za družico na potu po tej solzni dolini. Justika pa je bila več let cerkvena pevka. Bog Vama daj obilo sreče in blagoslova! Pa nikar ne pozabita na »Slovenskega Gospodarja«!

Solčava. Duhovne vaje, ki jih je vodil g. P. Vladimir Bobek, so se izvrstno obnesle. Lepo je bilo dne 8. decembra, ko je bila zbrana vsa naša mladina pred Marijinim oltarjem in je bilo na novo sprejetih 9 fantov in 7 deklet v Marijino družbo. Bog naj poplača gospodu patru za ves trud, ki ga je imel z nami skozi vse štiri dni. — Pri občinskih volitvah dne 9. decembra je dobila SLS 2 mandata, SLS kmečka zveza 7 mandátov, tako da so razen treh odbornikov vsi pristaši SLS.

Svetina pri Celju. Na Marijin praznik je bil tukaj pogreb Franca Kolšek, po domače Smodej. Bil je dober gospodar in vrl gosled, zato so mu tudi vaščani v velikem številu izkazali čast na zadnjem potu. Naj v miru počiva!

Sv. Rupert nad Laškim. Na Marijin praznik, dne 8. decembra, je priredila tukajšnja Dekliška zveza v šoli igro »Pod božjim varstvom« v treh dejanjih. Lepo dejanje te igre so naše igralke podale v tako lepi obliki, da smo jih morali zares občudovati. Bilo je sicer med gledalci nekaj nerodnih ljudi, ki so najgledljivejše prizore skušali motiti s krohotaanjem in neumestnimi opazkami, velika večina občinstva pa je z velikim zanimanjem in napeto pozornostjo sledila razvoju igre, ki je za naše kmetske razmere velikega vzgojnega pomena. Vsa čast gd. učiteljici Škufca, ki je igralke tako dobro izvežbala; vsa čast pa tudi vrlim igralkam! Dekliška zveza, le naprej po potu izobrazbe in poštenega razvedrila, da bodo sčasoma izginile iz našega ljudstva žaloigre, kakoršna se je pripetila ravno ta dan na meji ruperške župnije. — Pri Doliču v Sečivasi so popivali fantje iz Sv. Ruperta in Kalobja. Kjer je Kurjak in oba Skopičarja, tam je kmalu pretep in poboj, to je znano že dolgo časa. V krvavem poboj so poživljeni pijanci razbili gostilničarju šipe, vrata, opravo, kri je tekla in vino vmes, da je bila kar groza. Kako bo sodnija »junake« nagradila, Vam poročamo! — Isti dan so obhajali trobendolski rudarji slovesnost sv. Barbare, svoje patrone. Lepo so se vedli kakor v cerkvi tako pozneje tudi pri domači veselici v Oblakovi gostilni. Gospod obratovodja Moškotevc je mož na svojem mestu, povsod vlada pod njegovim nadzorstvom red in disciplina.

Bizelsko. Evo Vam nekaj veselih novic: V nedeljo, dne 9. decembra, sta slavila v nabito polni farni cerkvi zlato poroko zavoljo svoje gostoljubnosti daleč na okoli znana posestnika Franc in Marija Rozman, obdana od svojih otrok in vnukov. Na domači gostiji so nabrale cerkvene pevke 200 Din za novi bogoslovni dom. — Dne 1. decembra tudi nismo križem rok držali in se je zbralo veliko občinstva in šolski otroci iz Stare vasi in Bizelsjega v Hönigsfeldovi dvorani, da proslavimo desetletnico Jugoslavije. Otvoril je slavnost domači gospod župnik in dal besedo gospodoma govornikoma Martinu Frece, gerentu okr. odbora, in Jožetu Janežič ml., ki sta z zgovorno besedo razložila pomen te svečanosti. Šolski otroci bizelske šole so ginjaivo igrali prav dobro naštudirano mladinsko igro »Petrčkove poslednje sanje«. Marsikomu so prišle solze v oči. — Dne 12. m. m. se je tu poročila Celestina Frece, hči našega uglednega pristaša Martina Frece, z

gospodom dr. Ivotom Ogorelec, poročnikom veterinarjem v konjeniški kraljevi gardi v Beogradu. Obilo sreče želimo ljubeznivi gospodični.

Zgornji Duplek. Zelo veseli smo, ko smo dobili poročilo, da je okrajni zastop na predlog poslanca Franjo Žebota sklenil, da bo začel prihodnjo spomlad s pripravami za zgradbo novega mostu čez Dravo. Gotovo že svojih 50 let goji prebivalstvo na levem in desnem bregu deroče Drave željo, da se tu zgradi most. Nemški okrajni zastop bi bil ta most lahko pred vojsko zgradil z malimi stroški, sedaj bo pa samo delo in priprave (brez lesa) stalo okoli milijon dinarjev. Pripravljalni odbor skupno s pridnimi župani in odborniki pobira sedaj od hiše do hiše v vseh okoliških občinah denar in hrastov les za most. Imamo srečo. Nabrali smo že preko 100.000 Din prostovoljnih denarnih prispevkov in blizu 100 kubičnih metrov hrastovine. Prosimo, da nam gredo posestniki po vseh občinah na roko. Pri volitvah v okrajni zastop pa bomo vsi župani in občinski odborniki na levem bregu volili listo našega poslanca Žbota, a na desnem bregu bodo volili listo župana Jakoba Florjančiča iz Sv. Miklavža. Ravno tema dvema članoma okrajnega zastopa se imamo zahvaliti za veliko delavnost, ki jo je razvil zadnja leta mariborski okrajni zastop za napredek okraja.

*Nabirajte naročnikov
za naš mladinski list
„Naš dom“!*

Poslano.

Odgovor. V tolažbo gospodu dopisniku »Domovine« iz Dola pri Hrastniku v št. 50 z dne 13. decembra t. l. izjavljam, da mu je na razpolago, in sicer kadar hoče in tudi takrat, kadar nimam ficka v žepu, ves denar, katerega prejemam kot oblastni odbornik. Samo bojim se, da bo potem gospod poročevalec »Domovine« še bolj suh in neslan, kakor je njegov dopis v »Domovini«. Da pa si demo krati ne bodo z nevošljivostjo kvarili svojega zdravja, Vam povem, da nisem oblastni odbornik, torej tudi ne prejemam plače oblastnega odbornika. Zato gospod dopisnik »Domovine« nič ne dobi. Gospodje demokrati mi menda tudi poslanske dnevnice za časa zasedanja zavidajo, ker so mi iste v »Domovini« že prej očitale. Ali bi morda ne bilo lepše, ako bi demokrati enkrat korajžno in brez sramu povedali, zakaj je protivijo preložitvi ceste Brezno—Marno. Tega pa najbrž ne bodo storili. — Lože, p. Rimske toplice, dne 16. dec. 1928. M. Deželak, oblastni poslanec.

Že 32 let

stoji v službi bolanih in zdravih, bolečine ublažujoči Fellerjev Elsastid, kateri je pohvaljen v mnogobrojnih priznanjih i iz najvišjih krogov. Upotrebljen na znotraj in zunaj se je izkazal uspešno pri reumatičnih bolečinah, živčnih bolečinah, pri šibkosti, pa tudi drugače kot brza pomoč. Dobiva se povsod, poizkusna steklenica 6 Din, dvojna 9 Din. Ako ga nimajo, naročite ga po pošti, vsaj za 62 Din, naravnost pri lekarnarju Fellerju, Stubica Donja, Elsastg 341. Hrvatska. Za prebavo pa: Elsa-krogiljice, 6 škatljice 12 Din.

Mali oglasi

AJDOVO KAŠO

izmenja in prodaja paromlin Fr. Ehrlich in sinovi, Kaniža, Pesnica. 1494

LISIČJE, KUNINE,

dihurjeve, veveričje in druge zimske kože od divjačine kupuje po najvišjih cenah I. Ratej, trgovec, Slov. Bistrica. 1465

200 Din stanejo pletene obleke iz fine volne v pletarni Vezjak, Maribor, Vetrinjska ulica št. 17. 1217

Hudičeva koža je najbolj trpežno blago za hlače in obleke. Dobi se v trovinu Franc pošilja se tudi po pošti. Naročite vzorce Senčar, Ljutomer-Malanedelja. Razpošilja se tudi po pošti. Naročite vzorce. 1523

Krasni okvirji, kakor tudi velika zaloga lončene posode za božično pecivo po najnižjih cenah pri Ivan Klančnik, Maribor, Slovenska ulica 15, steklarna. 1516

Ram si sami naredite poceni, če kupite »Rumov cvet« v drogeriji Wolfram, Maribor, Slovenska ulica. 1514

Iščem službo v župnišću, takoj ali pozneje Naslov v upravi lista. 1409

Cerkovnik samec se sprejme. Prednost ima, ki zna nekoliko orgljati. Hrana in lepe stanovanje prosto. Drugo po dogovoru. — Župni urad Sv. Marjeta ob Pesnici. 1517

Išče se dober, zanesljiv, trezen viničar z 2—3 delavskimi močmi. Naslov v upravi lista. 1530

Majer s 3—4 delavskimi močmi išče službo. Naslov v upravi lista. 1513

Iščem službo za majerja s 5 delavskimi silami, ali na polovico tudi v najem malo posestvo Ivan Krpan, pošta Sv. Marjeta ob Pesnici. 1520

Viničarja s 3 delavci sprejme Šepec, Maribor, Grajski trg 2. 1538

Pošten majer z štirimi delavskimi močmi se sprejme na posestvo v bližini Maribora. Vpraša se pri I. Posch, Maribor, Koroska cesta 20. 1536

Zmožna kuharica starejša se sprejme k mali obitelji na deželi v lepem kraju. Opravljala bi tudi vsa hišna dela. Plača dobra po dogovoru. Naslov v upravi lista pod »Zmožna kuharica«. 1529

Sodarski vajenec se takoj sprejme, hrana, stanovanje prosto. Jože Zvonar, sodarstvo, Stari trg, Slovenjgradec. 1534

Učenca močnega z dobrimi spričevali, poštenih staršev, sprejme takoj Marija Plevčak, Dobovec pri Rogatcu. 1524

Učenec priden in pošten se sprejme v trgovino z mešanim blagom; prednost imajo tisti, ki so se že učili. Ponudbe poslati na naslov Jakob Tajnšek, trgovec, Novacerev, pošta Vojnik. 1526

Prodaja se lepo posestvo, tri četrt ure od Maribora, 12 oralov, vinograd, njive, sadonosnik, gozd. Vpraša se v gostilni Volčecel, Krčevina pri Mariboru. 1533

Posestvo srednje velikosti se prodaja: Rošpah 20, Pesnica. 1537

Posestnik v obmejnem kraju, vdovec v najboljših letih, išče delavno družico s premoženjem najmanj 50.000 Din. Vdova z 1 otroko mni izključena. Ponudbe pod »Dobra gospodinja«, pošto-ležeče Lutverci, Gornja Radgona. 1531

Podpisani Kisevič Ivan pri Sv. Miklavžu preklicujem dolžitve, s katerimi sem žalil gospoda Ivana Fluhar, posestnika v Sv. Miklavžu, in se mu zahvaljujem, da je odstopil od tožbe. Kisevič Ivan. 1532

P. n. cerkvenim predstojništvom! Proda se nova, močna in dokaj lična lesena obhajilna miza, ki je bila samo nekaj let v rabi, dolga 3 metre. Cerkevno predstojništvo Sv. Lovrene na Drav. polju. 1539

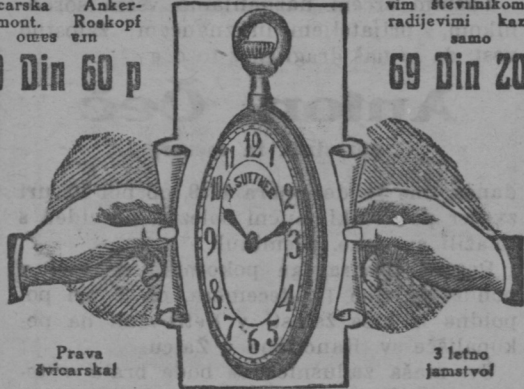
Točno na sekundo!

Štev. 100. Dobra
švicarska Anker-
Remont. Roskopf
ovus urn

49 Din 60 p

Štev. 111 z radije-
vim številnikom ter
radijevimi kazalci
samo

69 Din 20 p

Prava
švicarska!

3 letno
jamstvo!

Št. 105. Prava Anker-budilka 16 cm visoka samo 64 Din 20 p. Ni nevarnost! Kar ne odgovarja, se izmenja ali se vrne denar. Prave švicarske žepne ure, ure z zapestnico, budilke, ure z nihalom, verižice, prstani, uhani, zlati in srebrni predmeti takorekoč po **ivorniških cenah** v ogromni izbiri v velikem ilustrovanem sijajnem ceniku, katerega dobite **brezplačno** ako pošljete Vaš točni naslov na urarsko tvrdko **H. Suttner, Ljubljana št. 992.** Suttnerjeva »IKO« ura je ura za celo življenje!

Velika izbira modnega žameta

se dobi že od 22 Din
naprej samo pri
I. TRPINU
Maribor, Glavni trg 17

Pletene veste

iz tepe in trpežne volne za
ženske 75 Din, za moške
95 Din, 85 cm dolge jopice
135 D, veste rožaste s svi-
lo 100 Din, bluže za zve-
zati 55 Din, debeli in topli
leibi 60 Din, kakor vse
druge pletenine kupite
najceneje v pletarni M.
Vezjak, Maribor, Vetrinjska
ulica 17. 1025

Ovčjo volno

eunje, staro železo, baker,
medenino, svinec, cink,
papir, glaževino, kosti in
krojaške odpadke kupim
in plačam najboljšo. A.
Arbeiter, Maribor, Dravska
ulica 15. Iščem stalne
nabiralce in nakupo-
valce. 566

Zahvala.

Za vse dokaze iskrenega sočutja ob prerani izgubi
moje ljubljene, nepozabne in predobre soproge, oziroma
sestre, svakinje in tete, gospe

Marije Grahar roj. Mlakar

soproge posestnika in gostilničarja v Hajdini

katere smo dne 15. decembra 1928 položili k večnemu po-
čitku, izrekam vsem najprisrčnejšo zahvalo.

Posebno se pa zahvaljujem prečastiti duhovščini iz
Hajdine, pevskega zboru v Hajdini za v srce segajoče
žalostinke, gasilnemu društvu za obilno udeležbo s svojimi
poveljniki, zastopstvu društva gostilničarjev, vsem daril-
cem krasnih vencev in cvetja ter vsem onim, ki so v tako
velikem številu iz bližnjih in iz daljnih krajev prihiteli
k zadnjemu slovesu pokojnice.

Žalujoči soprog: **Ivan Grahar.**

Vse je zastonj

in nič ne pomaga, ker
resnica je le, da naj-
ceneje dobite vsako-
vrstno blago za žen-
ske in moške obleke
in najlepše svilene
rute že od Din 40.—
naprej le samo v zna-
ni manufakturni tr-
govini 1541

v **Mariboru**

pri
M. Feldin
Grajski trg 1
blizu gostilne »Črni
orel«.

POZOR!

Moške obleke že za	Din	320.-
Kratki površniki	Din	300.-
Dolgi površniki	Din	600.-
(zimski dubl)		
Usnjate suknje	Din	750.-
Kratki površniki s kožuhom	Din	700.-
Otroške lene štofas. obleke	Din	135.-

kupite v manufakturni
in konfekcijski trgovini

Ivan Mastnak
15 Celje 15
Hralja Petra cesta

Neprislijen nakup! Oglejte si našo zalogo!

Neprislijen nakup! Oglejte si našo zalogo!

Dr. O. I.:

Črni križ pri Hrastovcu.

Zgodovinska povest.

Škof Brenner je dal poklicati vse tržane v
cerkev; tudi trški sodnik Pernhard s svojo ženo,
pisar Mihael Gale, zdravnik Nikolaj Gromsoes
ter tržana Jurij Kornbeis in pek Kašper Merc so
prišli.

Verno so poslušali tržani jedrnat škofove
besede, ki je znal tako prepričevalno govoriti, da
so bili omahljivci takoj zopet spreobrnjeni.

Škof Brenner je velel na to zbrani množici
priseči, da se vzdrži nekatoliške božje službe ter
se ogiba predikantov in skaže deželnemu knezu
dolžno pokrščino. Posebno jim je razložil, kako
nespametno je gibanje skakačev ter dokazoval,
da je vse le sleparija, naperjena na to, da bi izva-
bili ljudem darove.

Po končanem opraviilu v cerkvi, ki se je kon-
čalo s slavnostno mašo in splošnim obhajilom, je
bil poklican h škofu Maks Pernhard, katerega je
ta odstavil od mesta trškega sodnika. Gale,
Gromsoes, Kernbeis in Merc so dobili ukaz, da

31

morajo zapustiti trg, ako se ne spreobrnejo,
Maksu Pernhard in njegovi ženi je bil določen
rok enega leta, ker sta imela več posestev v tem
okraju.

Na mesto dosedanjega trškega sodnika je bil
postavljen Ivan Voller, kateremu se je s tem iz-
polnila njegova najiskrenejša želja.

Bil je tedaj trški sodnik, dobil je veliko moč
v roke, katero je hotel tudi izkoristiti. Tržani
so tiščali glave skupaj brez razlike, h kateri veri
so pripadali, češ, če je tudi bil prej luteranec, naš
trški sodnik, pa smo ga vendar imeli radi, kajti
imel je srce za nas vse ter je bil pravičen, ta pa
bo delal po svoji volji.

Škof Martin Brenner je bil očitno zadovo-
ljen, da je v trgu samem tako hitro in mirno vse
opravil.

Urediti je bila samo še zadeva s skakači. Iz
poročila admontskega opata, graščakinje Her-
berstein ter prošnje skakaške sekte se je poučila
komisija že prej o stremljenju te novoverske
družbe.

Poklican je bil Caharija Nürnberger, ki je
moral povedati, kje stanuje Koloman Šef.

Takoj je pozval tajnik Kaltenhauser povelj-
nika straže, ki je med tem narasla že na 1000

NA POLJANI — najboljša Meškova povest je
zopet na razpolago. Vsakdo
naj jo še to zimo prebere! Slane Din 25, vezana Din 38. Naroča
se v Tiskarno sv. Cirila v Mariboru.

DOTA

20.000 dinarjev v oddelku A
10.000 dinarjev v oddelku B
5.000 dinarjev v oddelku C

DOTA

se Vam izplača v 8 mesecih, ako pristopite kot član h Kreditni zadrugi, reg. pom. blag. v Mariboru.

Plača se v oddelku A: pristopnina 110 Din ter za vsak poročni slučaj 30 Din
v oddelku B: pristopnina 80 Din ter za vsak poročni slučaj 10 Din
v oddelku C: pristopnina 80 Din ter za vsak poročni slučaj 5 Din

Vsakdo se lahko zavaruje v vseh treh oddelkih!

Navodila pošilja proti znamkam

1408

Kreditna zadruga reg. pom. blagajna
Maribor, Palača Pokojninskega zavoda.

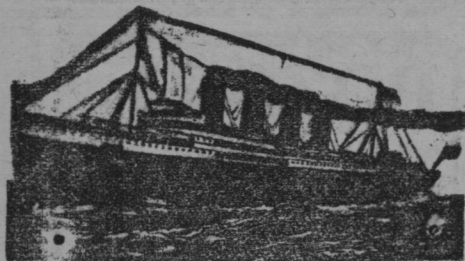
FRANCOSKA LINIJA — FRENCH LINE CIE. GLE. TRANSATLANTIQUE

Za severno Ameriko in Kanado največji in najlepši brzoparniki.
Havre New-York samo 5½ dni čez morje, Uruguay, v južno Ameriko, Argentinijo, Chile, vsak teden iz Havre, Bordeaux in Marsilije.

Cie. Chargeurs-Réunis, Sud-Atlantique, Transports Maritimes.

Izvrstna hrana, izborna postrežba, vino brezplačno. Vsa pojasnila daje brezplačno zastopnik
IVAN KRAKER, LJUBLJANA,
Kolodvorska ulica šte. 35.

473

Krekova posojilnica v Mariboru

reg. zadr. z neom. zav. 428

Meljska cesta št. 10

sprejema vloge po najugodnejših obrestih, vezane vloge obrestuje po dogovoru, posojila daje proti sigurnemu dvakratnemu osebnemu poroštvu in na vknjižbo. Somišljeniki, nalagajmo svoje prihranke le v svojih hranilnicah, ki nam nudijo najboljšo varnost.

Izšla je
Blasnikova
VELIKA PRATIKA

za navadno leto 1929,

ki ima 365 dni.

„VELIKA PRATIKA“ je najstarejši slovenski kmetijski koledar, koji je bil že od naših pradodov najbolj vpoštevan in je še danes najbolj obrajtan.

Letošnja obširna izdaja se odlikuje po bogati vsebini in slikah.

„VELIKA PRATIKA“ je najbolj in najcenejši družinski koledar.

Dobi se v vseh trgovinah po Sloveniji in stane 5 Din. Kjer bi je ne bilo dobiti, naj se naroči po dopisnici pri:

J. Blasnik naslednikih
tiskarna in litografski zavod
LJUBLJANA, BREG ŠTEV. 12

1218

mož, Nürnberger je moral poslati svojega hlapca Jurija, da je kazal pot krdelu 30 mož, ki so šli po Kolomana Šef, in imeli tudi ukaz, razdreti skakaško kapelo.

Mežnar Janez Koren pa je moral iti s krdelom v Benedikt, da izsledijo Marušo, voditeljico skakačev v ondotni župniji, tretji oddelek se je podal pod vodstvom Mihaela Pavalec iz Partinja v Ruperče po Pečnikovo Tono, katero je ta dobro poznal. —

Koloman Šef je takoj prejšnji večer zvedel, da je došla verska komisija.

Imel je najboljšo upanje, da se hoče komisija proučiti o vsem tem, kar je bilo napisano v prošnji.

Ni imel tedaj nobenega straha pred komisijo in šel zato zgodaj zjutraj od doma h kapelici ter čakal, da pridejo morebitni člani komisije, da jim vse, kar želijo, pokaže ter pojasni.

In res, okoli desete ure je prišlo krdelo oboženih mož. Šef videč, da prihajajo možje h kapelici, stopi ven ter pričakuje prihajajoče.

»To je Koloman Šef,« pravi hlapec Jurij ter pokaže na imenovanega.

»A ti si tisti hujskač in vodja teh prismodarijev.« zakliče načelnik krdela.

Koloman Šef prebledi, ker ni pričakoval takega pozdrava. Vendar se ojunaci ter pravi:

»Nisem šuntal nobenega in tudi ne zapeljal, čudeži kažejo, da hoče imeti Bog tukaj svoje svetišče.«

»Kaj še ugovarja nam ta antikrist, navihani, samo okoristiti se hoče,« zadere se poveljnik, obrne proti možem in jim veli:

»Tako oklenite tega puntarja ter ga peljite v trg, kjer ga naj spravi trški sodnik na varno v rotovski zapor, kapelico pa takoj podrite in sežgite.«

»Milost prosim, milost, ne za me, ampak za svetišče,« vzklikne bolestno Šef ter pade na kolena, sklence roke ter prosi, da prizanesejo svetišču.

»Kaj svetišče,« zakriči nad njim poveljnik, »to je kraj, kjer se uganjajo največje sleparije ter razuzdanosti, le hitro podrite to norišnico.«

»O to moram doživeti,« jadikuje Šef, »toliko sem se trudil ter prosil, tedaj je zavržena moja prošnja.«

»Molči, dedec prismuknjeni, konec je tvojih sleparij, sedaj se ne boš mastil s prinešenimi darovi, hajdi, hitro ga zvežite, da bo v ječi premišljeval svoje goljufije.«

Hmeljarstvo nese, a samo onemu, ki zna
deli. Kupite zato knjigo **HMELJARSTVO!** Stane Din 50, vezana Din 60. Dobi se v Cirilovi tiskarni v Mariboru.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš dragi mož in oče

Anton Čeč

posestnik in mesar,

danes, dne 14. decembra 1929, ob pol 10. uri zvečer po kratki mučni bolezni, previden s tolažili sv. vere, preminul.

Pogreb predragega pokojnika se vrši v pondeljek, dne 17. decembra, ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti v Petrovčah na pokopališče sv. Kancijana v Žalcu.

Sv. maša zadušnica se bode brala v torek, dne 18. decembra, ob 8. uri zjutraj v trovčah.

Petrovče, dne 14. decembra 1928.

Žalujoča soproga Marija, otroka Edl in Vladko in ostali sorodniki.

Kupujem vsako množino starih vinskih steklenic in steklenic od mineralne vode. Plačujem najvišje cene. — Tovarna kemičnih izdelkov 1522

Dr. R. Jenčič in drug
Maribor, Kopitarjeva ul. 6

KMETJE,

najboljše zamenjate in prešate olje v tovarni bučnega olja J. Hochmüller, Pod mostom št. 7, Maribor, Magdalenska stran. 1379

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarnem zavodu ki obstoja že 64 let

CELJSKA MESTNA HRANILNICA

v Celju, Krekov trg (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča ter naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo.

Za hranil. vloge jamči poleg premoženja hranilnice
še mesto Celje

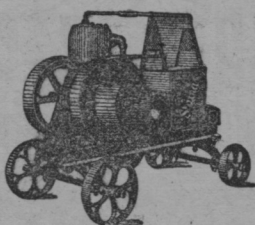
z vsem premoženjem in vso davčno močjo.

Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri. — Vse prošnje rešuje brezplačno. 4

Veliki ilustrovani CENIK

dobite zastoj! Zahtevajte ga od Skladišča
Meinel in Herold
Tovarna glasbil, gramofonov in harmonik
R. LONGER Maribor št. 106
Violine od Din 95.-. Ročne harmonike od Din 85.-. Tamburice od Din 98.-. Gramofoni od 345.- dalje. 1286

Motori orig.

„Slavia“

stoječe konstrukcije.

Idealen in ceni pogon za vsako delo. Stabilni, pokretni, agregati za razsvetljavo in sesalke, ter motopile.

Proizvod it.

Braća Pařík

Napajedla, Č.S.R.

Generalno zastopstvo za kraljevino SHS: 1478

Slaviomotor

Zagreb, Sajmište br. 2

ČEVLJE

garantirano pristno ročno delo, kupite po najnižji ceni in v najboljši kvaliteti edino pri indus.čevljev

R. Stermecki, Celje, št. 24 Slov.

Podkovani iz kravine Din 150.-, močni iz teletine Din 177.-, fini iz boksa Din 190.-, nizki iz boksa Din 175.-, damski ševro Din 170.-, modni beš ali sivi elegantno izdelani Din 198.-, fini lak Din 199.-, fantovski Din 165.-, dekliski boks Din 84.-, otroški boks Din 64.-, in kozine Din 30.-. 227

Predno kupite čevlje zahtevajte zastoj, bogato ilustrovani cenik z več tisoč slikam od

R. Stermecki, Celje

Naročila čez Din 500.- poštnine prosto. Kar ne ugaša se zamenja ali vrne denar.

Najboljše in najvarnejše naložite svoj denar pri

Posojilnici v Gornji Radgoni.

1372

Obrestna mera za navadne vloge 6%, za vezane po dogovoru. Nalagajte svoj odvišen denar pri domačem zavodu

Kdor oglašuje, ta napreduje!

Povelje je bilo hitro izvršeno. Trije krepki možje so ga prijeli ter ga trdno zvezali. Drugi so se spravili na kapelico, v kratkem je bila porušena, deske in hlodi zloženi na kup. Kakor bi trenil, se je dvignil iz kupa visok plamen, ki je razširjal blagodejno toploto, kar je stražnikom prišlo prav dobro, ker je od severa pihala ledena sapa. Oditi niso smeli prej, dokler ni pogorelo vse do tal, kajti bali so se, da bi prišli prebivalci iz Radehove ter pogasili ogenj. Radehovčani so sicer stali od daleč ter kričali, a pomagalo ni nič. Gledati so morali, kako so odvedli Šefa v Šent Lenart. Še enkrat se je ozrl nazaj na mesto, kjer se je dvigal dim proti nebu, zaškripal je z zobmi, potem pa se dal odvesti v zapor.

Še isti dan so privedli Marušo iz Sv. Benedikta in Tono iz Ruperč.

Vse tri so odgnali drugi dan v Radgono v zapore, kajti bilo se je bati, da bi tukajšnji prištaši osvobodili zaprte voditelje. V Radgoni pa je ostalo za posadko 150 strelcev, ki so imeli vzdrževati mir in red. Tam so bili ti trije skakači varno spravljani.

Bilo je že popoldne. Delo v Šent Lenartu je bilo opravljeno. Škof Martin Brenner in ostali člani komisije so se odpravljali na pot. Od vseh

strani so se bližali tržani in tudi prebivalci iz okolice, da sprejmejo blagoslov od svojega nadpastirja.

Pred cerkvijo je imel škof Brenner še kratek nagovor na zbrano množico ter jih vzpodbujal, da ostanejo stanovitni.

Podal se je nato peš proti Mariboru. Trški sodnik Voller, Caharija Nürnberger, plemič Simon Maudech iz Zamarkove so spremljali komisijo do meje župnije.

Koloman Šef je bil dalje časa v zaporu, Tona in Maruša ste bili že prej izpuščeni, ko ste svečano prisegli, da opustite skakaške norčije.

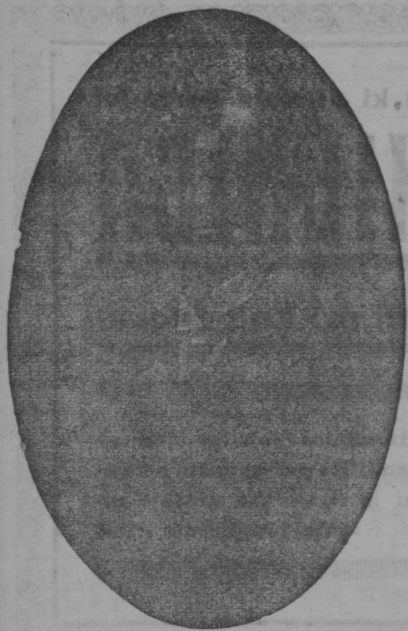
Koloman Šef se je vrnil leta 1605 v Radehovo.

Med tem časom je prišel za župnika v Šent Lenart Feliks Janez Caesar, kateri je imel boje z župnikom Morenusom, ki je odšel iz Sv. Jurija v Majšperg za župnika, a je skušal priti od tod zopet nazaj. Našuntal je farane, pri čemur sta ga podpirala Maks Pernhard in Nikolaj Gromsoes, ki sta se oba vrnila.

Našli so se ljudje, ki so imeli rajši župnika Morenusa in tedaj ni bilo težko, jih pregovoriti, da so vedno nadlegovali župnika Caesaria. Ne-

Socijalno vprašanje

spoznavaj in pomagaj rešiti! Zato si kupi dr. Ierajevo knjigo: „Socijalno vprašanje“ za Din 28.- v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

Vsem svojim cenj. odjemalcem
želi

vesele božične praznike
in srečno novo leto

Karl Jančič

trgovec z manufakt. blagom

Maribor

Aleksandrova cesta št. 11

1519

Po reklamnih cenah

prodaja trvdka

F.König, Celje

igrače, blago iz usnja in
galanterijo. Velika izbi-
ra gramofonov in plošč

1355

Oglašujte
v Slov. Gospodarju

Kože divjačine

zajčje, lisčje, kunine, dihurjeve itd.
kakor tudi vse vrste surovih kož ku-
pujem po najvišjih cenah

Makso Tandler

Zagreb, Boškovičeva ulica 40.

1487

Brzjavlj: Tauria Zagreb. Telefon 38-89.

koč, ko se je vračal iz vinograda v Strmi gori, se je celo pripetilo, da so ga napadli na potu in go-dilo bi se mu bržkone slabo, če bi ne prišli zraven trije možje iz Lormanja, ki so napadalce pre-gnali.

To je tako razburilo župnika Caesarja, da je pustil župnijo ter šel leta 1606 kot vikar k Sv. Ur-banu. Naslednik mu je bil Caharija Rozman, ki pa je tudi šel leta 1609 v Negovo, ker mu župnik Mořenus ni dal miru.

Koloman Šef je napravil zopet prošnjo, ka-tero mu je spisal Mihael Gale, ki se je smel zopet vrniti v trg, na deželnega kneza, vsled česar se je cela zadeva preiskala po mestnem župniku v Ptuj Ivanu Ripser; na podlagi tega poročila se je prošnja odbila.

Tudi enaka prošnja leta 1609 na solnogra-škega nadškofa je bila zavržena.

Leta 1610 je prišel za župnika Mihael Milo-žič, ki je bil prej kaplan v Jarenini. Slišal je že dosti o skakačih, zato se je hotel poučiti o njih načelih in početju. Dal je poklicati Kolomana Šef, ki mu je moral na dolgo in široko razložiti vse. Ti razgovori so se vršili večkrat. Župnik Mi-ložič ni nastopil zoper skakače očitno, ker je

smatral, da je vse le bedarija, ki se prej ali slej neha sama od sebe.

A ravno to je bilo povod, da je zadobil Kolo-man Šef zopet pogum. Vnovič je sestavil prošnjo z dne 30. januarja 1613, ter jo podprl z navedbo nadaljnih 15 čudežev. Da bi prošnja bolj zalegla, je šel h gosposčinam v tem okraju, da bi dobil podpise tamošnjih oskrbnikov. Tako so prošnjo podpisali Andrej Kodelič in Blaž Bidmaier iz Negove, Jakob Sušic, oskrbnik barona Stuben-berg v Ebenfeldu, Jurij Polanec in Matevž Schau-mitzer, oskrbnika grofa Stubenberg, Simon Ste-bih, ki je bil tedaj v službi vdove pl. Polhaimb, Mihael Fras uslužben pri mariborski gosposčini, Jernej Satler v Veliki Nedelji ter nazadnje Bošt-jan Gurnek iz Vurberga.

Vršile so se zopet preiskave o resnici čude-žev. Caharija Nürnberger je bil klican v Ptuj k mestnemu župniku Ripser, kateremu je tudi po-ročal, da se shajata večkrat župnik Miložič ter Koloman Šef, ki je dal prvemu celo denar, da bi ne oviral skakaškega gibanja.

Zopet je prišla komisija v Šent Lenart; Ko-loman Šef, ki je o tem zvedel, je pravočasno zbežal, dobil je zavetje v Vurbergu, ker mu je bil oskrbnik Boštjan Gurnek naklonjen.

Češko sukno

kupite najceneje pri tvrdki

Alojz Drogenik, Celje

samo Glavni trg šte. 9

Ostanki za polovično ceno

557

LUNA

Eksportna hiša Maribor Aleksandrova 19

Dobroznana, najboljša in najcenejša trvdka
za nakup galanterije, pletenine, kratkega
blaga ter igrač

otročje nogavice od Din 6.— naprej, dam-
ske nogavice od Din 7.— naprej, moške no-
gavice (sokni) od Din 6.— naprej, ovijalne
jopice od Din 50.— naprej, moške jopice z
rokavi od Din 85.— naprej, ženske jopice
od Din 70.— naprej, otroške jopice od Din
50.— naprej, jopice za deklice od Din 60.—
naprej. Lastni izdelki. 1444

Posebna razstava otročjih igrač ter božič-
nih okraskov.

Denar naložite

najboljše in najvarnejše pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gospodarska ulica R. Z. Z. Z. Ulica 10. oktobra

Obreštuje hranilne vloge
brez odpovedi po 6%

na trimesečne odpovedi po
7 1/2

1

„Smeh in jok - naših otrok“

Berite knjigo „Iz otroških ust“ I. del Din 8.50, II. del
Din 10.— Kupite jo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

Svetovnoznano fosfornokislo klajno apno

katero se je uporabljalo l. 1901 do 1914 v naših krajih zelo pohvalno v vsakem gospodarstvu, priporočamo danes ta neprecenljiv preparat ponovno v nakup in uporabo, katerega bi se naj opetovano z uspehom posluževali vsi naši ekonomski in kmetovalci.

Fosfornokislo klajno apno ima tri dobre lastnosti:

1. V prvi vrsti služi posebno pri svinjah proti rdečici.
2. Je prvostopenjsko krmilno sredstvo, ki vpliva na rast pri rejih konj, goved, telčkov, svinj in drobnice, posebno pri prašičkih.
3. Pridobljen gnoj je znatno boljši, ker pridobi 100% na fosforjem zadržanju in se je izkazal že nekaj kot zelo uporaben.

Pri vprežni živini, katera je po zimi izpostavljena mrazu in mokroti, je klajno apno posebno pri konjih zelo dobro sredstvo proti prehlajenju in proti drugim boleznim.

Pri prvem obroku se da na dan in glavo polno jedilno žlico fosfornokislega klajnega apna, na narahlo namočenim krmi. Pozneje preko dneva navadno hrano.

Dobi se v zalogi moke **L. MESTNEGA MLINA V CELJU** z najboljšimi in najbolj poznanimi mlinskimi izdelki.
Maks Gmeinski, Celje, Slomškov trg 1 (pri farni cerkvi)

Tudi Vi morate Vaše potrebščine v oblekah, perilu, platnu pri meni kriti

Tudi Vi bodete kakor vse moje stranke zadovoljni in stranka ostali

Tudi Vi dobite pri meni najboljše blago po najnižji ceni in si s tem prihranite denar

Tudi Vi si lahko pri veliki izbiri izvolite po svojem okusu

Tudi Vi ste zavarovani pred izkoriščevanjem, ker so pri meni stalne cene

Franc Kolerič
trgovina Apače

Zakaj kupite v Celju manufakturno blago najceneje edino pri

Franc Dobovičnik, Celje, Gosposka 15

Ker ima veliko tovarniško skladišče vsakovrstnega blaga.

Ker ima trgovino v lastni hiši in ne plačuje najemnine.

Ker ima veliki promet, vsled tega sveže blago.

Ker ima lastno tovarno odej (koltrov).

Ker ima lastno izdelovanje različnega perila.

Ker ima poštene mere, dobro blago in nizke cene.

Ker ima zamisel »mali zaslužek, a veliki promet«.

Vsakomur se izplača, da obišče pa če tudi od daleč strogo solidno in pošteno trgovino

Franc Dobovičnik, Celje, Gosposka 15

Za trgovce poseben oddelek na debelo.

Na drobno! **Železnina** Na debelo!

Anton Brenčič
v Ptuj-u

priporoča svojo bogato zalogo potrebščin za jesen, in zimo in sicer: razne kotle, brzoparilnike, lito-železno, pločevinasto postekleno in pocinkano posodo, štedilnike, peči, plužno blago, podkove, vsake vrste žrelje za obutalo, nagrobne križe, stroje za meso in slanino rezati, slamorezne kose, sekire in žage vsake vrste ter sploh vse v železnino spadajoče predmete. Zastopstvo Lutz-ovih peči za šole, urade, gostilne itd.

Postrežba točna! Znižane cene!

PETAR J. MIOVIĆ

kraljevski dvorski dobavitelj,

Maribor, Kopitarjeva ul. 6

priporoča svoje original Holderjeve nahrbtnike, vozeče in motorne škroplilnice za sadna drevesa in hmelj. Več sto komadov v naši državi že v uporabi.

SANKE

Najlepše božično darilo je športna sanki. Dobijo se pri kolarju Potisk, Maribor, Koroška cesta 31.

Ne zamudite prilike!

Radi velikega znižanja cen

Ne zamudite prilike!

pri zimskem blagu, kakor štof za moške in ženske obleke, dubl za moške zimske suknje ter štof za ženske plašče in vsakovrstnega barchenta in flanela, se Vam nudi ugodna prilika, da si nakupite dobro blago po skrajno nizkih cenah. Nudi se Vam tudi velika zaloga delega platna od 8 Din naprej, kose, odeje, štrikane jopce, nogavice ter vsakovrstno manufakturno blago v veliki izbiri pri

Anton Macun, trg. z manufakturno, Maribor

Na drobno!

Gosposka ul. 10

Na debelo!

Ne zamudite prilike!

Ne zamudite prilike!

ZADRUŽNA GOSPODARSKA BANKA d.d.

Podružnica Maribor

V lastni, novozgrajeni palači, Aleksandrova cesta 6, pred frančiškansko cerkvijo. — Izvršuje vse bančne posle najkulantneje. — Najvišje obrestovanje vlog na knjižice in v tekočem računu.

Pooblaščen prodajalec srečk drž. razredne loterije

Obvestim kupce srečk drž. klasne loterije, da sem dobil srečke I. klase 17. kola v veliki izbiri. Cena srečk: cela Din 100.—, duplo cela Din 200.—, polovica Din 50.—, četrtina Din 25.—. — Kupujte srečke v najsrečnejši kolekturi!

M. S. Serdarušić, Beograd

Telefon 49—68.

Srečke naročajte po dopisnici.

Knj. Ljubice 15/9.

Vsak rodinski član naj bi bil ud tega društva, potem ne bo več pomanjkanja, torej jako važno za vsakogar!
Število članov nad 10.000. V 1. letu obstoja izplačali D 250.000 na podporah.

„Ljudska samopomoč“

največje podporno društvo za slučaj smrti za Slovenijo s sedežem v Mariboru, Aleksandrova cesta 45 sprejme še vse zdrave osebe od 1. do 50. leta brez razlike stanu in spola. — V razširjeni oddelek A se sprejmejo do konca februarja 1929 še tudi vse zdrave osebe od 50. do 70. leta.

„LJUDSKA SAMOPOMOČ“ ima 4 oddelke, imenovane A, B, C, D.

V vsak oddelek se sprejme po 2000 članov. Kadar je oddelek poln, se ustanovijo novi oddelki, imenovani A/I, B/I, C/I, D/I, v katere lahko pristopijo tudi zdravi člani poprejšnjih oddelkov. Za oddelke D, oziroma D/I je zdravniško spričevalo pogojno.

„LJUDSKA SAMOPOMOČ“ izplača takoj po smrti člana zakonitim dedičem, oziroma drugim opravičencem tolikokrat po 50 para, oziroma 1, 2, 5 Din, kolikor ima dotični oddelek članov in sicer:

v oddelek A do največ . . . Din 1.000 podpore	v oddelek C do največ . . . Din 4.000 podpore
v oddelek B do največ . . . Din 2.000 podpore	v oddelek D do največ . . . Din 10.000 podpore
po članih vseh oddelkov, torej A, B, C, D . . . Din 17.000 podpore	
po članih vseh oddelkov, torej A, B, C, D in A/I, B/I, C/I D/I, . . . Din 34.000 podpore	

Za vse člane je uvedena dvoletna karenčna (čakalna) doba, to se pravi, da se izplača šele po najmanj šestmesečnem članstvu četrtinska, po enem letu polovična in po dveh letih cela pripadajoča podpora.

Za to podporo plačajo prizadeti člani:

oddelka A za vsak smrtni slučaj Din 0.50 posmrtnine	oddelka C za vsak smrtni slučaj Din 2.— posmrtnine
oddelka B za vsak smrtni slučaj Din 1.— posmrtnine	oddelka D za vsak smrtni slučaj Din 5.— posmrtnine

Razun navedene posmrtnine plača vsak priglasenec pri vstopu enkratno vpisno pristojbino, ki se ravna po pristopni starosti člana in znaša najmanj Din 18.— do največ Din 86.— in se lahko po potrebi poravnava tudi na obroke.

Ako želite Vašim bližnjim za slučaj smrti hitro in znatno pomoč, ne odlagajte s pristopom v to dobrotno društvo ki se je ustanovilo po znani prislovi: „Danes tebi, jutri meni“ v blagor vsega prebivalstva Slovenije.

Pomagaj si sam in Bog Ti bo pomagal!

Društveni fond je naložen pri sledečih mariborskih denarnih zavodih: Ljubljanska kreditna banka, Spodnještajerska ljudska posojilnica, Zadruga gospodarska banka, Posojilnica, Mestna hranilnica in poštna hranilnica v Ljubljani.

Stalni krajevni, pošteni in ugledni poverjeniki se sprejmejo za vsako občino, oziroma župnijo Slovenije.

Zahtevajte še danes pristopno izjavo zastoj iz društvene pisarne v Mariboru, Aleksandrova cesta 45.

»Eden za vse, vsi za enega!«

1518

»Eden za vse, vsi za enega!«

Denar naložite najboljši in najsigurnejši pri
Južnoštajerski hranilnici v Celju

v lastni hiši Cankarjeva ulica št. 11, nasproti pošte — pupilarno varni zavod. Ustanovljen leta 1889 od okrajev Gornjičgrad, Sevnica, Šmarje pri Jelšah, Šoštanj in Vransko, kateri jamčijo za polno varnost vlog. Znaten rezervni zaklad. Vsakovrstna posojila pod zelo ugodnimi pogoji.

Čitajte „Slov. Gospodarja“!

Pohištvo — Preproge

posteljina, vložki, modraci, zastori, posteljine odeje, pohištvena tkanina i. t. d., najboljši in najcenejši pri

KARLU PREIS, MARIBOR, Gosposka ul. 20

Brezplačni ceniki.

1410

Brezplačni ceniki.

Najvarnejše in najboljše naložite denar pri Ljudski posojilnici v Celju

registrirani zadrugi z neomejeno zavezo

v lastni hiši, Cankarjeva ulica št. 4 poleg davkarije

Stanje hranilnih vlog nad 60.000.000 Din. — Posojila na vknjižbo, poročstvo ter zastavo pod najugodnejšimi pogoji.

Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 3000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem. Vsled tega jamstva so hranilne vloge pri tem zavodu najbolj varno naložene.

Kmetijski posestniki — Ljudska posojilnica je Vaš zavod. Poslužujte se gal